

IN DIT NUMMER:

Academisering van de hogescholen	3
Bright Europe Conference	3
Rectorsverkiezingen in 1995 en 2000	5
Rookvrije week in Leuvense horeca	7
Middelpunt: Leuven Centraal	8-9
Kringtoneel Kortrijk	12

Wie valt af?

Het is zover, deze week moeten minstens twee rectorskandidaten hun ambities opbergen. Na een erg lange periode van campagnevoeren stemmen de stemgerechtigden aan de universiteit dinsdag in de eerste ronde voor de kandidaat die ze achter het grootste bureau in de Naamsestraat 22 willen.

De strijd gaat tussen theoloog Marc Vervenne, kerkjurist Rik Torfs, medisch jurist Herman Nys, ingenieur Bart De Moor en longarts Marc Decramer. Indien een van de vijf gegadigden dinsdag de helft van de stemmen krijgt, mag hij zich de nieuwe rector van de K.U.Leuven noemen. Dat is echter weinig waarschijnlijk met vijf kandidaten waarvan voorlopig niemand er echt hoog bovenuitsteekt. Er zal dus minstens een tweede ronde komen.

Vooraf van de twee Marc'en wordt algemeen verwacht dat ze doorgaan, al is natuurlijk alles mogelijk zolang er niet gestemd is. Decramer heeft een stevige voet tussen de deur bij Biomedische en Vervenne bij Humane, Exacte verdelen ze voorlopig. Indien de derde, de vierde en de vijfde kandidaat dinsdag samen meer stemmen halen dan de eerste, mag ook de derde overgaan naar de tweede ronde. Voor die derde plaats is het koffiedik kijken, zowel Torfs, Nys als De Moor komen nog steeds in aanmerking. Als er een derde doorgaat, verwachten velen binnen de universiteit wel dat dit Torfs zal worden die de tegenstemmers achter zich schaaft.

Lees meer op p. 5

K.U.Leuven voert
onduidelijk privacybeleid

Heel wat faculteitskringen ondervinden moeilijkheden om aan de gegevens van hun studenten te geraken. Om te informeren over activiteiten en voorzieningen, zoals de cursusdienst, stappen de kringen naar de centrale studentenadministratie of naar hun eigen faculteit. Maar daar wordt vaak geschermd met de wet op de privacy.

Iedere student heeft een eigen studentendossier, dat op elk moment online geraadpleegd kan worden. Onder 'Wet op privacy' kan de student aanduiden dat zijn of haar gegevens niet doorgegeven worden aan faculteitskringen of aan de vroegere middelbare school. Wie de vakjes aankruist, krijgt de garantie dat de gegevens enkel gebruikt worden voor studentenbegeleiding en -administratie. De kotadressen komen ook nog eens bij de stad Leuven terecht, die er het stedelijk beleid op afstelt. Ondanks de regeling hebben vele kringen het moeilijk om aan volledige

gegevens van hun studenten te komen. Soms is het de faculteit die weigert, soms de centrale administratie en de lijsten die wel doorgegeven worden zijn vaak onvolledig, zonder dat de kringen daarvan op de hoogte zijn.

Wat de kringen vooral stoort is dat externe organisaties, zoals Challenge, wel alle gegevens zonder beperkingen krijgen. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) betreurt deze onduidelijkheid en formuleerde op de algemene vergadering van vorige week enkele bedenkingen en voorstellen. LOKO vindt het niet logisch dat externe organisaties meer gegevens krijgen dan de faculteitskringen en wil dat er een duidelijk beleid komt voor het omgaan met de adresgegevens van studenten. Daarover willen de studenten nu een tekst uitschrijven in samenwerking met de universiteit.

(jb)

Grote kringen meer macht

Grote kringen krijgen meer stemmen op vergaderingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Die beslissing is er gekomen na een urenlange discussie tussen — vooral — de grote en de kleine studentenkringen. In het nieuwe systeem krijgt elke kring één stem, ongeacht hoeveel studenten ze vertegenwoordigen. Bij elke bijkomende schijf van duizend studenten komt er dan één stem bij. Een kring kan maximum drie stemmen krijgen. Op die manier krijgen vijf kringen, VRG, VTK, Ekonomika, Politika en vragende partij Medica, één stem meer.

Totnogtoe hadden de meeste kringen één stem; kringen met meer dan duizend studenten kregen er twee.

Om de kleine kringen enigszins tegemoet te komen, moeten de grote wel de LOKO-vergaderingen voltallig bijwonen. Zo verliest een kring haar bijkomende stem als ze drie van de voorbije vier vergaderingen niet voltallig aanwezig was.

De grote kringen redeneerden volgens het proportionaliteitsbeginsel: ze vertegenwoordigen meer studenten en dus moeten ze meer stemmen krijgen. Daarom is het des te verwonderlijker dat ze in de uiteindelijke versie hun eigen uitgangspunt hebben opgegeven door een plafond van drie stemmen in te bouwen. "Met die toegeving zijn we het compromis aangegaan, maar proportionaliteit blijft het hoofdargument en bij dat standpunt zijn we gebleven", reageerde Niels Lambrechts, preses van VTK.

(jb & wg)

(foto Sebastiaan Lampo)

WWW.GROEPT.BE

GROEPT
PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

RECTOR O.

Er zat een vlieg aan de lamp, in het anders zo rustige, jonge gezinnetje van Ik Torfs. Of liever: een stevige horzel. Een plateau *asperges op Vlaamse wijze* vloog rakelings langs het hoofd van zijn vrouw, Catherine Tering. "Dat ze mij in De Standaard een mediagale dwerg noemen tot daar aan toe, die van de gazet zijn amateurs. Maar van uw vrouw moet ge het hebben." Catherine ging ondertussen onverstaanbaar verder met het leegeten van haar bord. Ze was een kop groter dan haar man, dubbel zo breed en bovendien — tot haar mans grote frustratie — ook een pak intelligenter, grappiger en snediger. Kortom, zij droeg de broek thuis. Terwijl ze met een ongeïnteresseerde pose een patat in de saus prakte, sprak ze op een lizig toontje: "Heb ik u ooit een dwerg genoemd, driftkaboutertje van me?"

Neen, dat had ze niet. Wat Catherine had gedaan was veel erger. Haar familie, de Franssens, heeft een groot en machtig bedrijf dat pillen draait. In al hun saai ondernemersfeer hadden ze het "Franssens Farmaceutica" gedoopt en Torfs had gehoopt dat deze lokale multinational hem een duwtje in de verkiezingsrug zou geven. Niets daarvan, in tegendeel. Catherine was als goede ondernemer resoluut op Decraemkliniek afgestapt en ze had hem gevraagd of hij geen sponsoring van een farmaceutisch bedrijf kon gebruiken. Hierop begon Decraemklinieks ondernemershart sneller te bonzen en de twee gelijkgestemde zielen hadden nog een lange en gezellige avond. Het contract werd getekend en tevreden gingen ze opnieuw hun eigen weg. Catherine Tering kon sindsdien niet meer zwijgen over Decraemkliniek. Dat hij zo'n goed manager was en veel van het bedrijfsleven wist, dat hij zo goed was in raster- en trechterdenken. Decraemkliniek hier en Decraemkliniek daar, Decraemkliniek overal.

Het waren harde tijden voor Torfs. En als het slecht ging, droomde hij weg en dacht aan zijn grote held: Rector O. Hoe zou O. dit oplossen, mijmerde Torfs. Hij dacht eraan hem op te bellen om het hem te vragen, maar zijn schaamte belette dit. Rector O. had trouwens geen tijd voor Torfs, want hij zat zelf met een ei.

De VLD had O. beloofd te mogen spreken voor het partijcongres, maar dat was al lang geleden. Van toen Karel De Klucht nog voorzitter was. Ondertussen hadden de blauwe rakkers nog altijd niets van zich laten horen en O. begon het behoorlijk op zijn zenuwen te krijgen. IJsbarend liep hij rond in zijn bureau annex zolderkamer. "Allez, hoe komt dat toch. Waarom bellen ze niet?" gonsde door zijn adellijke schedeldak. Hij ging nu pal tegenover zijn Einstein-schilderij staan, keek indringend in de ogen van de joodse geleerde en hoopte dat hij het antwoord klaar zou hebben. Maar niets van dat, helaas. Einstein bleef koppig zwijgen. "Pfffft," dacht O. bij zichzelf "ziet ge wel dat kunst niet nuttig is. Cultuur heeft geen enkele meerwaarde. Brol." Tot zijn oog viel op een oranje vlek in het schilderij. En plots daagde het hem: hij had te veel een CD&V-uitstraling. Verontwaardigd constateerde hij echter dat hij helemaal niet van plan was om zijn christen-democratische haviksblik te ruilen voor een VLD-smoel. En van zijn bretellen moesten ze ook afblijven. Misschien waren zijn manieren te katholiek en moest hij minder scrupuleus worden. Dan zou hij zijn lijfspreuk 'Ge doet wat ge wilt, zolang niemand het ziet' moeten laten varen. Maar zo'n oude katholieke wijsheid, kan men niet zomaar opzijzetten. Toch niet voor een VLD-partijcongres. Misschien moest hij wat decaderender gaan leven? Zoals Karel De Klucht: dure sigaren kopen en chiquere thee hijsen. Ja, dat zag hij wel zitten. Drie maal daags uit eten gaan in driesterren restaurants en altijd slagroom op zijn dessert. Zijn buikje zou dan nog wat aanzetten, maar het was nu toch al een verloren zaak. Dan zou hij natuurlijk ook zijn lievelingsgerecht — cordon bleu met spaghetti — ruilen voor meer exquise schotels. Hij krabde zichzelf over de kin en dacht na: wat is decadent en toch overheerlijk? Asperges? Ja, asperges! Waar had hij dat recept nu alweer gelaten? Misschien moest hij Torfs opbellen, dat was een levensgenieter. Die zou hem nu wel kunnen voorthelpen.

Paul-Henri Giraud

Horizontaal

1 Zit al eens onder het gras — Politieke beweging in Cambodja 2 Veertig jaar oud — Oorverdovende 3 Ook Engels — Blijheid tonen 4 Schenker — Colombiaanse terreurgroep 5 Morantisch — Fries watertje 6 Cd van Elliott Smith — Hogeschool 7 Latijnse kunst — Vlaamse gemeente 8 Had je kotgenootje kunnen zijn — Stapel koeien 9 Rendier — Waar je met Jammers niet onder wil 10 Thuishaven — CD van Admiral Freebee

Vertical

1 Droogoven — Bezorgt je binnenkort stress 2 Als een pier — Langs de mond toegediende 3 Illusie — Deze Jan kreeg een straat in Leuven 4 En andere — Ontkenning — Springstof 5 Gekte 6 Had je kotgenootje kunnen zijn 7 Katholieke Universiteit Nijmegen — Zit in je darmen — Op die manier 8 Had je kotgenootje kunnen zijn — Voortbestaan 9 Nobele — Vree wijs 10 Dat is Tom Boonen — Ekonomika-BV

Dries De Smet

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigndeerde artikelen

K.U. Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Slimme Studenten

De Prijs Voor De Meest Bescheiden Conferentienaam Van De Week gaat helaas niet naar de *Slimme Studenten Conferentie*, al klinkt de Engelse naam — *Bright Students' Conference* — toch heel wat sympathieker. Slimme Studenten uit heel Europa kwamen vorige week inderdaad naar Leuven om de toekomst van de Europese Unie te bespreken, daarin geholpen door andere Slimme Sprekers.

Dat was althans het officiële doel van de conferentie. Achter de gevels viel het op dat de Slimme Studenten allemaal hun cv op zak moesten hebben, en dat enkele Slimme Sponsors de gelegenheid kregen om de studenten beter te leren kennen, kwestie van Slimme Sollicitanten binnen te halen. Of hoe een Slimme Studenten Conferentie ook een beetje een veredelde jobbeurs is.

De Slimme Debatten waren ook niet van een dergelijk niveau dat ze niet gevoerd hadden kunnen worden op pakweg de Veto-redactie, of toch tenminste in de TerZake-studio. Was het dan echt nodig om jongeren uit Finland en Tsjechië naar hier te laten komen om de gebruikelijke meningen over de Europese Unie te herkauwen? Dat kan alleen zo zijn als het belang van de debatten vooral zat in het feit dat de Slimme Studenten elkaar beter leren kennen en zo hun Slimme Netwerk konden uitbouwen. Of hoe een Slimme Studenten Conferentie ook een beetje een veredelde receptie is.

Het afsluitende debat vond plaats in de Kamer, waar te horen viel dat "we onze mening moeten geven als jonge elite, al is dat misschien arrogant om over jezelf te zeggen". Misschien. Een andere Slimme Spreker sprak de hoop uit dat de Europese leiders van over twintig jaar allemaal aan de Bright Conference hebben deelgenomen, wat hem een Slim Applaus opleverde.

De slotspeech opende met: "Beste Slimme Mensen, jullie zijn het kloppende hart van Europa". Of hoe een Slimme Studenten Conferentie ook een beetje aan veredelde zelfverheerlijking doet.

Misschien wel de pijnlijkste vaststelling van allemaal is dat de Slimme Studenten dat in sommige gevallen vooral op papier waren. De K.U. Leuven vond onvoldoende kandidaten en nam dus genoegen met een aantal Matig Slimme Studenten. Het beperkte Engels van een aantal buitenlanders doet vermoeden dat de andere universiteiten dat ook deden. De deelnemers van de conferentie gaven dan ook eerder de indruk de meest bourgeois studenten te zijn in plaats van de slimste. Of hoe een Slimme Studenten Conferentie ook een beetje een veredelde Jong Rotary-bijeenkomst is.

We kunnen de Bright Conference dus veel kwalijk nemen, maar anderzijds moeten we ook haar verdiensten erkennen. In elk geval is het een nobel streven om studenten uit heel Europa samen te brengen om hun mening te geven over actuele thema's, zeker nu de Leuvense studentenraad LOKO weigert maatschappelijke meningen te hebben. Het valt ook te hopen dat onze toekomstige leiders op de conferentie de waarde van Europa naar waarde hebben leren schatten en dat zij het Europese project van Schuman, Adenauer en vele anderen verder vorm zullen geven. En zelfs als er van dat alles niets in huis komt, hebben de Slimme Studenten toch maar een aangenaam contact gehad met elkaar, wat wij alleen maar kunnen ondersteunen.

Maar geef die conferentie volgend jaar toch gewoon een andere naam, jongens.

Laurens De Koster

Erratum

Vorige week noemden we Sam Schatteman in het artikel over het KIB-debat een medewerker van de socialistische fractie in het Duitse parlement. Dit moet de sociaal-democratische fractie zijn, aangezien 'socialistisch' met de PDS verbonden wordt, de erfgenaam van de communistische partij in de DDR.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Universiteit onderzoekt, hogeschool betaalt

De academisering in Vlaanderen loopt niet van een leien dakje. Universiteiten, hogescholen en associaties doen hun best, maar er is nog werk aan de winkel. Dat werd duidelijk op de tweede 'Dag van de Associatie', die dit jaar in het teken van het onderzoek stond.

Gijs Van Gassen

In het buitenland bestaan er twee soorten hogere opleidingen: die van het lange type aan de universiteiten, en die van het korte type, aan de equivalenten van onze hogescholen. In Vlaanderen bestaat er echter een derde soort: eentje van het lange type, maar wel ingericht door hogescholen. Voor de Bologna-verklaring moest die discrepantie weggewerkt worden. Concreet werd er besloten de lange types aan de hogescholen te 'academiseren': het onderwijs zou meer ingebed worden in onderzoek. Op die manier zouden die diploma's gelijkwaardig kunnen worden aan die van een universiteit.

Optimisme

Die academisering van de hogeschoolopleidingen van twee cycli gebeurt voornamelijk binnen het kader van de associaties.

Volgens Frank Baert van de Associatie K.U.Leuven speelt zijn associatie daarin een voortrekkersrol: "Niet alle associaties maken van de academisering een prioriteit. Maar wij vertegenwoordigen meer dan de helft van alle studenten die een opleiding volgen die geacademiseerd moeten worden. We moeten er dus wel werk van maken. Dat gebeurt ondermeer via begeleidingscommissies waarin vertegenwoordigers van de universiteit en de hogescholen zetelen. Hogescholen kunnen ook hun eigen docenten onderzoek laten doen aan de universiteit. Zij krijgen dan het statuut van 'geaffilieerd onderzoeker'. Er is zeker nog erg veel werk, maar het is dan ook een enorme operatie. En we werken er hard aan."

Onderzoek is het sleutelwoord in het academiseren en was dus een geschikt thema voor de tweede 'Dag van de Associatie', die woensdag 4 mei in Leuven georganiseerd werd. Minister Fientje Moerman is bevoegd voor economie, ondernemen, wetenschap en innovatie en bleek dus bij uitstek geschikt om het discours over het belang van innovatie voor de economie te vertolken. De meeste andere sprekers varieerden min of meer op dit thema: strijdlustig optimisme troef op het spreekgestoelte. Alleen Toon Berckmoes, directeur van CultuurNet Vlaanderen, klonk scherp: de culturele sector is al jaren geïnteresseerd in wetenschap-

pelijk onderzoek, maar wordt genegeerd door de instellingen en het bedrijfsleven.

Toch waren er, ondanks de lekkere broodjes en de hartelijke ontvangst, wel meer kritische geluiden te horen op de Dag van de Associatie. Heel wat medewerkers van hogescholen delen het optimisme van de sprekers niet zonder meer. Sommige hogescholen vrezen hun eigenheid te verliezen, bijvoorbeeld voor de ingenieursopleidingen. Omdat het budget zo krap is, zullen opleidingen hun eigen *poles of excellence* uitbouwen, vreest de Katholieke Hogeschool Brugge Oostende (KHBO). En dat wil ook zeggen: andere opleidingen afstoten, waardoor het regionaal karakter van een hogeschool verloren dreigt te gaan. En laat nu net dat regionaal profiel, door de sterke band met lokale bedrijven, de troef zijn van een hogeschool als de KHBO.

Kolonisatie

Niet alle hogescholen vrezen voor profielvervaging, maar het probleem van onderfinanciering is wel overal acuut. Als hogescholen een docent willen laten doctoreren, draaien ze meestal zelf op voor de kosten. Daar komt bij dat de geaffilieerde onderzoeker voltijds door de hogeschool blijft betaald worden, ook al werkt hij halftijds voor de universiteit. De universiteit

krijgt zo gratis een halftijdse onderzoeker, de hogeschool verliest een halftijdse docent die ze wel moeten blijven betalen. De middelen voor hogescholen zijn wel gestegen om het academiseringsproces op te vangen, maar lang niet voldoende. Hogescholen hebben het financieel nooit makkelijk gehad en dat is er beslist niet op verbeterd.

Maar ook de inhoudelijke lijn is niet onomstreden. Vooral uit de hoek van Humane Wetenschappen komt scherpe kritiek. Het beleid is uitgetekend door mensen uit technische richtingen die onderzoek een erg enge en economische rendabele invulling geven, klinkt het. Wetenschappelijk onderzoek dat niet terecht kan bij het bedrijfsleven, wordt verwaarloosd. En de manier waarop de K.U.Leuven de academisering coördineert kan dan ook op weinig sympathie rekenen.

"Of de universiteit ons betuttelt? Ze koloniseert ons," klinkt het bij een medewerkster van de Hogeschool voor Wetenschap en Kunst (WENK). "De academisering op zich is een goed proces maar het is enorm storend dat alles wat van de universiteit komt per definitie zaligmakend is. Mijn collega's van de opleiding vertaler-tolk hebben maar weinig van de K.U.Leuven te leren, bijvoorbeeld. Integendeel zelfs: de universiteit zou nog wat van ons kunnen leren. Maar het is altijd eenrichtingsverkeer."

Leuven vormde vorige week het decor van de *Bright Conference 2005*, waar topstudenten uit twaalf Europese topuniversiteiten drie dagen lang debatteerden over de toekomst van de Europese Unie. Een groot aantal eminente sprekers gaf het geheel nog meer intellectueel cachet.

Laurens De Koster & Gijs Van Gassen

Drie thema's werden door de studenten besproken: de grenzen van de Europese Unie, het sociaal-economische beleid van de Unie en natuurlijk ook de nieuwe Grondwet. Na debatsessies in Leuven, zakten ze op zaterdag af naar de Kamer in Brussel, waar de slotconclusies werden voorgesteld en bediscussieerd. De aangepaste conclusies worden dan opgestuurd naar de Europese Commissie, die dan de ideeën van de jonge Europese intelligentsia kan verwerken en eventueel gebruiken.

Tussen de debatsessies door kregen de *Bright students* — wat geheel toevallig vertaald wordt als 'slimme studenten' — ook de mening te horen van wat we *bright adults* zouden kunnen noemen: verschillende professoren uit Europa, maar ook mensen als Jean-Luc Dehaene, die de Europese Grondwet mee opstelde. Mark Eyskens, die in de Kamer met nostalgie terugkeek op zijn jaren als actief politicus, nam het voorzitterschap van de Bright Conference op en beschouwde dat als "het hoogtepunt van mijn carrière". De ijdele Eyskens zat trouwens als gegoten in de voorzittersstoel.

Geknor

In de promotiezaal van de K.U.Leuven mocht Dusan Sidjanski uiteenzetten waarom precies de Europese Unie goed bezig is. Kreeg hij in het begin enkele kritische blikken omdat hij de zaken overdreven positief voorstelde, na een tijdje sloegen ze om in verveelde blikken omdat hij zich verloor in technische details. Voor wie de structuur van de Unie tot in het detail kende, was het ongetwijfeld een interessante toespraak, maar de meeste studenten beschikten duidelijk niet over die kennis.

Daarna sprak Onno Ridding over de grenzen van Europa. Na een warrige inleiding volgde een steekhoudend betoog. Charismatischer dan zijn voorganger had hij de zaal moeten boeien, maar blijkbaar hadden veel studenten het al opgegeven. Een enkeling dommelde in slaap, sommigen speelden woordspelletjes op de gesponsorde kladblokjes.

Iedereen schrok weer wakker toen een "Poolse gast, die pas op het laatste moment had kunnen bevestigen" de zaal binnenstormde, vergezeld van twee bodyguards (mét zonnebril) en enkele assistenten. Met overslaande stem en prachtig accent speelde de komiek zijn Poolse rol met verve. Hij verfrommelde de grondwet, liet zich wodka inschenken en pakte de zaal in met grappen over Polen en Duitsers. Het bleek een welkome verfrissing voor heel wat conferentiegangers.

Jean-Luc Dehaene vertelde in zijn eigen onnavolgbare stijl over het belang van de Europese Grondwet. Hij benadrukte dat de EU niet de ambitie heeft om een staat te worden en de Europese landen overbodig te maken, maar dat de Grondwet enkel de Europese economische integratie bestendigt en een nieuwe politieke dimensie toevoegt door de besluitvorming te vereenvoudigen. Toch stelde Dehaene dat de Grondwet geen eindpunt mag zijn, maar dat de EU op termijn nog meer bevoegdheden moet krijgen.

Vanuit het publiek kwamen er redelijk wat kritische vragen voor Dehaene, vooral omdat hij zich uitsprak tegen referenda over de Grondwet. De buitenlandse studenten wisten duidelijk niet dat Dehaene bij ons bekendstond als 'de loodgieter' en konden zich geen blijf met zijn pragmatische standpunten: "Als we vroeger referenda hadden gehouden, hadden we nooit een vrije markt of een euro gehad. Ook Spanje en Portugal zouden dan niet tot de EU toegetreten zijn." Tekenend was een reactie van een student uit Edinburgh: "Zou u aan uw kiezers durven vertellen dat ze niet mogen beslissen over de Grondwet?" Meer dan Dehaenes typische geknor kreeg de arme student niet als antwoord.

Abstract

De deelnemers waren uiteraard in de eerste plaats naar de conferentie gekomen om zelf te debatteren. Daartoe werden ze verdeeld in groepjes van een dertigtal. Over verschillende deelvragen moesten dan telkens twee studenten het pro-standpunt en twee het contra-standpunt verdedigen, al mislukte dat soms. Een deelnemer die een stelling moest ondersteunen, riep spontaan uit: "Of course not!" voor hij zich een halve minuut later herpakte.

In onze groep (Grondwet A) merkten wij mensen op

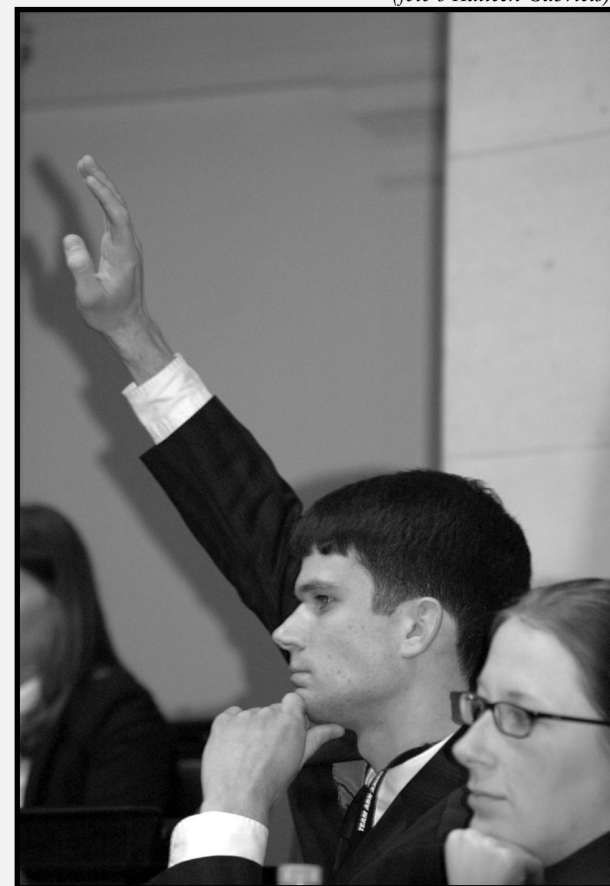
BRIGHT CONFERENCE 2005

Jonge elite blijft bescheiden

van veel verschillende nationaliteiten en evenveel exotische accenten, wat het debat soms moeilijk verstaanbaar maakte. Toch werd er al bij al een vrij hoog niveau gehaald, met enkele knappe one-liners — "De Grondwet is een vodje papier door politici en voor politici" of "De Grondwet is een vodje papier, maar het Europese project is een droom" — en stevig onderbouwde stellingen. Jammer genoeg groeide het debat nooit uit tot meer dan een intellectuele oefening, door de formules en ook doordat de deelnemers steeds in abstracte begrippen en argumenten bleven steken.

Het afsluitende debat in de Kamer was in hetzelfde bedje ziek. Als het nog niet op voorhand duidelijk was dat een kleine tweehonderd jonge intellectuelen het probleem van de hoge werkloosheid in Europa niet zouden kunnen oplossen in een groepsdebat, dan is dat nu in elk geval bewezen. Maar misschien gaat die bemerking voorbij aan het doel van de conferentie. Zoals een deelnemer opmerkte: "De Bright Conference had geen concreter resultaat kunnen hebben dan de kans die wij hebben gekregen om met elkaar te discussiëren over deze problemen".

(foto's Katleen Gabriëls)

Afscheid van een trouwe lezer

Een nieuwe rector komt er nog steeds aan. De huidige moet dus nog steeds weg. We trachten een beeld te schetsen van tien jaar André Oosterlinck aan het hoofd van de K.U.Leuven. De rector-manager drukte zonder enige twijfel zijn stempel op de universiteit, maar was ook daarbuiten een te duchten factor in het Vlaamse onderwijslandschap.

Ben Deboeck

We pikken de draad weer op waar we hem vorige week loslieten: Oosterlinck werd herverkozen tot rector van de K.U.Leuven in 2000. De grote hervormingen moesten toen nog op gang komen. Het zouden nog vijf goed gevulde jaren worden.

Na zijn herverkiezing had Oosterlinck de handen wat meer vrij om initiatieven te nemen en veranderingen door te voeren aan zijn universiteit. Het liet niet lang op zich wachten: na jaren van discussie over de invoering aan faculteiten afzonderlijk, kloppen Oosterlinck en zijn GeBu op tafel. Semesterexamens worden vanaf academiejaar 2001-2002 ingevoerd over de hele K.U.Leuven. Een storm van protest breekt los bij de studenten met als gevolg een rectoraatsbezetting en een betoging door 5.000 studenten. Vooral de manier waarop de semesterexamens werden doorgedrukt, was hun een doorn in het oog, van een jaartje uitstel kon namelijk geen sprake zijn. Ze vingden uiteindelijk bot, Oosterlinck hield het been stijf.

gentig op acht jaar tijd met zeventig procent stijgen. De Gentse dreiging zorgde twee jaar terug ook voor de lancering van een grootse mediacampagne die studeren aan de K.U.Leuven promootte. Het betekende het doorbreken van de ongeschreven regel dat universiteiten geen propaganda voeren voor hun instelling. Gent had geen budget voorzien en kon dus niet meteen reageren, Oosterlinck was ze weer eens allemaal te snel afgeweest.

Gezond

Een andere manier om studenten te verleiden, zijn de sociale voorzieningen. Die waren gedurende de eerste ambtstermijn van ondergeschikt belang geweest, maar nu er studenten mee te lokken waren, kregen ze opnieuw de nodige aandacht. En dat was ook nodig, met de dalende studententallen geraakten de sociale voorzieningen van de K.U.Leuven steeds meer in de problemen omdat deze voor een belangrijk deel gefinancierd worden op basis van het aantal ingeschreven studenten. De prijzen in Alma stegen, terwijl de studentenrestaurants al erg te lijden hadden onder de semesterexamens. Ook koten werden duurder en de diensverlening nam af wegens personeelsinkrimpingen. De laatste jaren werd echter werk gemaakt om de koers van de Leuvense sociale voorzieningen, die voor alle duidelijkheid in Vlaanderen hun gelijke nog steeds niet kennen, bij te sturen. Zowel de directeur van Alma als de directeur van Acco en de Studentencoördinator werden vervangen.

resultaat is een grondige reorganisatie op Gasthuisberg met ondermeer 200 voltijdse banen die sneuvelen bij het verplegend en administratief personeel en een stijgende werkdruk. Het maakte Oosterlinck niet bepaald geliefd op Gasthuisberg, maar het financieel opnieuw gezond maken van de universitaire ziekenhuizen is zonder discussie een van Oosterlincks grote verdiensten als rector.

Als Oosterlinck de zaak zelf opvolgt, doet hij dat nu eenmaal minutieus en hij houdt de touwtjes dan ook stevig in handen. Het gevolg: als er iets niet naar zijn zin is, roept de rector de bevoegde zonder aarzelen op het matje. Gaande van de directeur van Acco, professoren die al te forse uitspraken laten noteren tot de hoofdredacteur van Veto die het mag gaan uitleggen.

Repliek

Hoewel rector Oosterlinck zijn studenten tien jaar steevast tegenwerkte op gebied van inspraak binnen de universiteit en ze tegen de schenen wist te schoppen met zijn vaak economische benadering van academisch onderwijs, profileert hij zich vaak als 'goede huisvader' voor zijn studenten. Wanneer in 1995 enkele studenten worden opgepakt na een actie op de E40, tracht de rector een goed woordje voor hen te doen. Of samen met 'gewone' studenten gaan tafelen in Alma: Oosterlinck doet het allemaal.

Oosterlinck is ook voor studentenraad LOKO veel toegankelijker, vergeleken met voorganger Roger Dillemans. Studententertegenwoordigers worden door de rector steeds ontvangen en ze krijgen ruimschoots de kans om hun standpunt duidelijk te maken. Het is dan wel aangeraden de nodige dossierkennis aan de dag te leggen aangezien Oosterlinck je meteen van repliek dient. Ook voor Veto was de uittrekkende rector een hele ommekeer. Dillemans noemde Veto nog "een handicap die andere rectoren niet hebben" en wond zich zowat elke bijeenkomst van de Academische Raad op over de informatie die uitgelekt was naar Veto. Oosterlinck daarentegen was ook voor Veto steeds beschikbaar en schonk het blad in 1996 zelfs de primeur van het bezoek van de koning aan Leuven, normaalgezien Campuskrantkoek. Ook bij de totstandkoming van de associaties speelde Oosterlinck regelmatig informatie door naar de Veto-redactie.

De openheid tegenover zijn studenten staat nochtans in schril contrast met de openheid van het universiteitsbestuur voor studenten. Studentenspraak zag Oosterlinck steeds als een 'onstabiele factor' en de opname in de organen die het binnen de K.U.Leuven écht voor het zeggen hebben, was dan ook nooit aan de orde. Oosterlinck verweerde zich bijgevolg ook tegen de komst van het Participatiedecreet, dat de inspraak aan hogescholen en universiteiten van decretale minima voorziet. Het mocht niet baten en beetje bij beetje moet de rector toegeven aan de studenten die, het decreet in de hand, hun inspraak opeisen.

Complot

Zoals al gezegd: Oosterlincks grootste daden moesten nog komen toen hij in 2000 werd herkozen tot rector door de universitaire gemeenschap. Het Vlaamse en bij uitbreiding het Europese onderwijslandschap stonden voor ingrijpende hervormingen met de totstandkoming van de Europese Hoger Onderwijsruimte. De invoering van de BaMastructuur, de vorming van de associaties, flexibilisering: allemaal het gevolg van Bologna en aanverwante akkoorden.

De invoering van BaMa aan de K.U.Leuven verliep dit jaar probleemloos, maar vooral op het vlak van de Associatie K.U.Leuven zal Oosterlincks handelen bijblijven. De Vlaamse associaties zijn uniek in Europa, uitgedokterd door de VLD. Aan-

vankelijk was de bedoeling echter om regionale associaties te vormen. Aan de katholieke instellingen bespeurde men een 'vrijzinnig complot' dat tot doel had hen te isoleren of te dwingen met andere, pluralistische instellingen samen te werken. De K.U.Leuven dreigde 'de universiteit van klein-Brabant' te worden gezien de weinig regionale mogelijkheden die voorhanden zijn.

Het was buiten de waard gerekend. Oosterlinck en de katholieke lobby wezen op de vrijheid van onderwijs die hen niet kan dwingen tot regionale samenwerking. Ze namen het kabinet van Onderwijs in snelheid en sloten akkoorden af met diverse katholieke hogescholen nog voor er één letter van het Structuurdecreet op papier stond. "Als de K.U.Leuven de voorkeur geeft aan katholieke hogescholen is dat omdat zij voor de hoogste kwaliteit staan. Ik ben dus van plan om een net uit te bouwen op basis van ideologie, maar die ideologie is dan kwaliteit" aldus strateeg Oosterlinck.

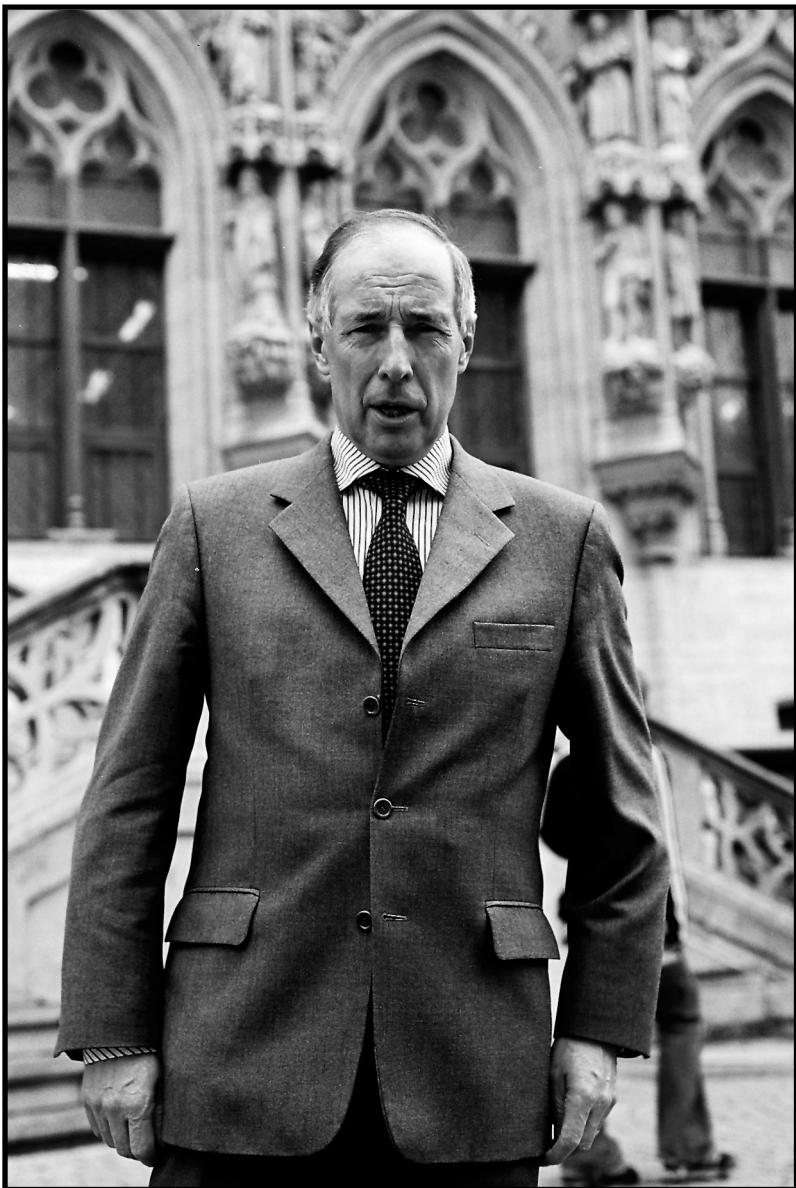
Het viel niet in goede aarde in de rest van Vlaanderen: zowel in Gent, Antwerpen, Limburg als in Brussel heeft de K.U.Leuven via haar Associatie nu een poot. Met een aandeel van veertig procent van de studenten binnen het Vlaamse hoger onderwijs is de Associatie een te duchten factor. En bij uitbreiding haar voorzitter: Oosterlinck combineerde tot nu toe het Leuvense rector-schap met het voorzitterschap en zal ook als hij rector af is, de Associatie blijven leiden. Een structuur die een sterk leider zal kunnen gebruiken aangezien ze voor cruciale jaren staat als ze niet wil verworden tot een administratief monster. De hogescholen moeten academiseren, de partners binnen de Associatie moeten op elkaar worden afgestemd en trachten aan hetzelfde zeel te trekken.

Geliefd

Het zal alvast geen makkelijk karwei worden voor Oosterlinck die tegenwoordig al wat realistischer staat tegenover de Associatie. "Het zal uiteraard tijd vragen om ons netwerk op te starten en te organiseren. U kent uw rector toch?" liet hij noteren toen bij de opstart van de Associatie gevraagd werd naar de haalbaarheid van het project. Recent klonk dat al enigszins anders in *De Morgen*: "Ik weet intussen wel dat de Associatie een project is waarvan ik de omvang heb onderschat. Met het runnen van die associatie heb ik de volgende jaren de handen overvol."

Samenwerken met Oosterlinck wordt voor diens opvolger dan ook een van de zwaardere taken de komende jaren. Oosterlinck gaat pas op emeritaat in 2009 en wellicht blijft hij tot dan aan het hoofd van de Associatie K.U.Leuven. "Ik ben beschikbaar voor advies, maar alleen beschikbaar. Dat wil zeggen: op afroep," liet Oosterlinck in hetzelfde interview noteren. In hoeverre dat ook in de praktijk zo zal zijn, moet de toekomst uitwijzen.

Met André Oosterlinck neemt de K.U.Leuven met andere woorden afscheid van een rector die zijn stempel drukte op een woelige periode in het Vlaamse hoger onderwijs en de K.U.Leuven. Dat hij niet de geschiedenis zal ingaan als een geliefd rector lijkt wel vast te staan. Dit betekent echter niet dat zijn realisaties er niet mogen zijn. Hij loodste de K.U.Leuven probleemloos binnen in de BaMastructuur, plaatste de K.U.Leuven terug op het voorplan, zowel in Europa door zijn uitgebreide netwerk en zijn lobbywerk als in Vlaanderen door de uitbouw van een associatie en voerde recent intern verscheidene bestuurlijke hervormingen door die de komende jaren moeten worden geconsolideerd. De volgende rector zal dan ook zijn best mogen doen, wil hij in het rijtje De Somer — Dillemans — Oosterlinck passen.

(foto's Pieter Baert)

De voornaamste reden waarom Oosterlinck al eerder fervent pleitte voor semesterexamens is dat ze de slaagkansen verhogen. Oosterlinck werd indertijd immers geconfronteerd met slabakkende studententallen en voelde de hete adem van Gent in zijn nek, die de grootste universiteit in Vlaanderen dreigde te worden — de UGent zag haar studententallen begin jaren ne-

Oosterlinck had al eerder drastisch moeten ingrijpen. Het hardst bij de universitaire ziekenhuizen die in 1998 dicht bij het failliet stonden met een verlies van 20 miljoen euro in 1997. Later viel er nog een lijk uit de kast van 25 miljoen euro. Oosterlinck wijst Jan Peers, directeur van Gasthuisberg, de deur en laat de situatie doorlichten door het gespecialiseerde McKinsey. Het

Rectorsverkiezingen

VOX POPULI

Wat de academische gemeenschap denkt over de rectoriskandidaten, komen we deze week te weten. Veto stond te trappelen van ongeduld en kon niet wachten om naar de mening van enkele BP's (Bekende Proffen) te polsen. Vinden ze rectorverkiezingen belangrijk of maakt het niet uit wie op de troon komt? Wiens verkiezingsprogramma springt in het oog en op wie gaan zij stemmen op 10 mei?

Bram Delen

Paul De Grauwe

(Diensthofd Internationale Economie)

«De rectorverkiezingen zijn een belangrijke aangelegenheid, hoewel ik moet toegeven dat ik ze niet op de voet volg. Ik ben met andere interessante dingen bezig. Een rector kan zijn stempel drukken op de universiteit en is niet zomaar een marionet. Ik heb de programma's enkel vluchtig kunnen doornemen. Een grondigere lezing volgt als ik ga stemmen. Enfin, ik hoop dat ik daartoe kom.»

«Ik vind dat de nieuwe rector — nog meer dan nu — vooral onderzoek moet stimuleren. De universiteit verwerft haar plaats in de wereld door haar onderzoek. Daarnaast moet hij ook de administratieve overlast verminderen. Neem nu de associatievorming: wat hebben wij als universiteit te winnen door geassocieerd te zijn met een hogeschool? Ik zie dat gewoon niet zitten. De Associatie is een administratief waterhoofd.»

«Het is moeilijk te zeggen welke kandidaten deze punten het best zullen realiseren. Ze refereren allemaal in die richting. De vraag is: wie zal er de facto het meeste belang aan hechten? Het is makkelijk om iets op papier te zetten. Het is veel moeilijker om het dan ook te realiseren. Ik heb de indruk dat de meeste kandidaten dat kunnen, al heb ik er al enkele uitgesloten, en ik zit te twijfelen tussen twee. Welke twee? Neen, dat mag Veto niet weten (lacht).»

Roger Blanpain

(Emeritus en specialist arbeidsrecht)

«De persoonlijkheid van de rector is van groot belang. Hij moet meerdere talenten bezitten: hij moet een goed weten-

schapper zijn, sociaal vaardig en *management skills* bezitten. Hij leidt één van de grootste ondernemingen van het land, dus mag men hoge eisen stellen. Ik heb de programma's al vaag doorgenomen. Ik ken trouwens drie van de kandidaten goed, twee van hen zijn oud-studenten van mij. Als ik stemrecht zou hebben, zou ik op een van deze twee stemmen.»

«De nieuwe rector zal de administratieve betutteling van de professoren moeten stoppen. Ook de rol van de overheid moet verminderen, zodat studenten en professoren hun verantwoordelijkheid kunnen opnemen. Oosterlinck was zo'n manager. Hij kende zijn dossier en trad doortastend op, zoals bijvoorbeeld op associatievlak.»

«Daarnaast moet er meer ruimte komen voor research om de topmensen hier te houden. Nu lopen alle goede artsen, economen en juristen weg. Mensen moeten ook aan de universiteit kunnen uitbetaald worden volgens hun toegevoegde waarde.»

Katlijn Malfliet

(Afdeling Internationale Betrekkingen)

«De rectorverkiezingen zijn erg belangrijk, omdat het nu tijd is om het tij te keren. We waren de verkeerde, vernauwende weg aan het inslaan en er is opnieuw nood aan authenticiteit. Het verheugt me dat alle rectoriskandidaten dit begrepen hebben. Niet enkel innovatief denken, maar ook diversiteit is belangrijk. Wat Torfs betreft: daar sta ik volledig achter. Wij zijn geestesgenoten en hij wil de cruciale wending nemen. Ik zie echter de drie kandidaten uit humane wetenschappen graag. Herman Nys is een man die zijn sporen verdiend heeft en gezonde ideeën heeft over gelijke kansen. Marc Vervenne kan ik ten zeerste appreciëren omdat hij verzoenend werkt en voor een humane universiteit staat.»

«Het probleem is dat de drie kandidaten uit humane wetenschappen het stembureau van deze groep op een vrij desastreuze wijze verdelen, zodat Humane Wetenschappen niet *en bloc* kan stemmen voor één kandidaat. En hopelijk gaat zo de hoop op verandering niet verloren. Spijtig trouwens dat geen enkele van de kandidaten eraan gedacht heeft om een vrouwelijke co-rector mee te nemen. Het beste zou

zijn dat er aan het hoofd van de universiteit een man en een vrouw staan. Het gender-aspect is van cruciaal belang. Maar blijkbaar is onze katholieke universiteit te Leuven daar nog niet rijp voor. Ook de feiten dat de Algemeen Beheerder (Koenraad Debackere, bdl) een jaar voordien al geïnstalleerd werd, en de grote impact van geneeskunde vind ik problematisch. Dat zijn allemaal elementen die wat afdoen aan het vrij en eerlijke karakter van verkiezingen.»

Emiel Lamberts

(Rectorskandidaat in 1995)

«Rectorverkiezingen zijn belangrijk omdat ze het enige moment zijn waarop er op brede schaal een fundamenteel debat over de universiteit wordt gehouden. Alle geledingen worden daarbij betrokken. Toen ik in 1995 rectorskandidaat was, heb ik de kans gehad om met vele mensen te spreken en ideeën uit te wisselen. In 1995 stond het marktgerichte model tegenover het universitas-model, waarbij ikzelf het laatste model verdedigd heb.»

«Wat de huidige situatie betreft. Ik kan met minstens drie van de kandidaten een heel eind meegaan: Torfs, Nys en Vervenne. Elk met hun eigen accenten. Hoewel Bart De Moor ook interessante ideeën heeft. Misschien gaat hij eerder in de richting van een marktgericht model, maar het is een briljante kerel, die erg belesen is. Misschien wat jong, maar hij heeft deze universiteit op termijn zeker wat te bieden. Ik ben trouwens blij dat ik bij deze verkiezingen niet in het oog van de storm zit, maar alles rustig van op de zijlijn kan volgen.»

Jean-Jacques Cassiman

(Menselijke erfelijkheid)

«Het is wel degelijk belangrijk wie rector wordt. Ik kan u echter niet zeggen of er een kandidaat uitspringt.» Toen Veto vroeg of Torfs een kans maakte bij hem, omdat Cassiman in het radioprogramma *Titaantjes* creativiteit benadrukte, antwoordde hij: «Ik denk dat u daar op het verkeerde spoor zit, maar meer ga ik hier niet over zeggen.»

HOE OOSTERLINCK TWEEMAAL VERKOZEN WERD

Bakens voor een beleid

Voor wie minder dan vijf jaar aan deze universiteit studeert, lijken rector en Oosterlinck haast synoniemen. En toch, ook André Oosterlinck werd ooit verkozen. We schetsen een beeld van Oosterlincks eerste verkiezingsoverwinning in 1995 en zijn verlenging in 2000.

Ben Deboeck

De jurist Roger Dillemans had het maximale aantal van twee termijnen als rector erop zitten en ruimde dus de baan. Oosterlinck, die al vice-rector Exacte Wetenschappen was onder Dillemans, werd door de toenmalige rector uitdrukkelijk naar voor geschoven als 'zijn' kandidaat. Er deden in 1995 ook drie andere gegadigden een gooi naar het grootste bureau in de Naamsestraat 22. Oosterlinck ging de strijd aan met Désiré Collen (Geneeskunde), Emiel Lamberts (Geschiedenis) en Mark Debrock (Romaanse).

Vooreerst Collen. Deze topresearcher van Gasthuisberg (Biomedische Wetenschappen), had fortuin gemaakt door het patenteren van een stof waarmee bloedklonters kunnen worden opgelost. Hij maakte echter enkele gevoelige uitschuivers, te beginnen met zijn beleidsnota. Daarin kwam de sociale sector helemaal niet ter sprake, omdat hij "er niet veel over wist" en "geen weet had van specifieke problemen in die sector". Van de steun van de

studenten kon Collen met andere woorden al afscheid nemen. Zeker toen hij in een debat naar aanleiding van de verkiezingen te kennen gaf dat hij 7.000 studenten minder aan de K.U.Leuven wou om zo enkel de beste studenten over te houden, "anders zal je nooit Nobelprijswinnaars aan deze universiteit hebben!" Collen legde ook te veel de nadruk op het belang van de universitaire ziekenhuizen, wat hem bij de zachtere groepen minder aantrekkelijk maakte.

Inspraak

Emiel Lamberts was sinds 1991 decaan van de faculteit Letteren (Humane Wetenschappen). Hij pleitte voor een "bedachtzame versterking" van de studenteninspraak in het beleid van de K.U.Leuven. Toch was hij, net als zijn collega-kandidaten, geen voorstander van de opname van studentenvertegenwoordigers in het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu) en de Raad van Bestuur (RvB), oude LOKO-eisen die wat betreft de RvB binnenkort realiteit worden. Lamberts stelde ook voor een Onderwijscoördinator in het GeBu op te nemen. Opmerkelijk was dat rivaal Oosterlinck na zijn verkiezing dit plan overnam en deze functie creëerde.

Romanist Mark Debrock nam in 1995 voor de tweede maal deel aan rectorverkiezingen, nadat hij eerder zijn meerdere moest erkennen in Dillemans. Als vice-decaan Letteren hoeft het niet te verwonderen dat zijn

visie in grote lijnen overeenstemde met die van Lamberts. Verschillen met Oosterlinck waren al even duidelijk, getuige daarvan volgende zin uit Debrocks motivatiebrief: "Streven naar economische efficiëntie moet echt niet worden bepleit." Kleine verrassing was het feit dat Oosterlinck Debrock in 1996 tot Onderwijscoördinator maakte.

André Oosterlinck zelf ten slotte, was in 1995 vice-rector Exacte Wetenschappen en zo al vijf jaar betrokken bij het universitaire beleid. In zijn *Bakens voor een beleid* lag de klemtoon vooral op onderwijs en onderzoek en het 'managen' van de universiteit in al haar facetten. Oosterlinck benadrukte de relatie universiteit-industrie, terwijl Lamberts en Debrock op dit vlak veel terughoudender waren. Een uitbreiding van de studentenvertegenwoordiging was al helemaal niet aan de orde; de toen gerealiseerde inspraak volstond. Opvallend was hoe Oosterlinck zich in de voorafgaande debatten veelal op de vlakte hield.

Moed

Aangezien er vier kandidaten waren, verliep de verkiezing in verschillende rondes. De studenten stemden in blok om meer op de uitslag te kunnen wegen. Zoals achteraf werd bekendgemaakt ging hun voorkeur naar Lamberts. Al is het een publiek geheim dat de studenten Toegepaste Wetenschappen en Rechten voor Oosterlinck stemden nadat hen

(nooit ingeloste) beloftes werden gedaan. Oosterlinck haalde een score van 924, Lamberts 822, Debrock 770 en Collen viel na de eerste ronde af met een score van 484, een hele opluchting voor de studenten. Wat opviel was het feit dat Collen ook bij zijn eigen collega's Geneeskunde op weinig steun kon rekenen. Collen zegde zijn steun toe aan Oosterlinck in diens strijd voor de rectorstoel. Debrock, die ook naar de tweede ronde mocht, besloot zich terug te trekken en zijn steun toe te zeggen aan Lamberts. In de tweede ronde haalde, je raadt het al, favoriet Oosterlinck het nipt van Lamberts met een miniem verschil van vijftien stemmen.

In 2000 werd niemand bereid gevonden om het tegen de zittende rector op te nemen. Oosterlinck werd herkozen met 58,6 procent van de kiesgerechtigde stemmen, minder goed dan de 65 procent van voorganger Dillemans bij diens herverkiezing in 1990. Wel hoog was de opkomst van 85,2 procent. Het feit dat geen van de Leuvense professoren de moed had om het tegen Oosterlinck op te nemen, zou te wijten zijn geweest aan de ontradingspolitiek die vanuit het rectoraat werd gevoerd. Er werd meermaals gewezen op het feit hoe moeilijk het is om het tegen een zittende rector op te nemen en gevraagd 'de rangen gesloten te houden'. Dit zou een machtsfeer gecreëerd hebben die menig professor die een tegenkandidatuur overwoog, afschrikte.

“Onze klanten pikken dit niet”

Roker of niet-roker, na een avondje stappen vinden we 's morgens steeds een hoopje stinkende kleren in een hoekje van ons kot. Als het van Lokaal GezondheidsOverleg Leuven afhangt, kan dat deze week even anders zijn. Deze organisatie zet immers een rookvrije week in Leuven op poten.

Tom Van Breusegem

De verwoede inspanningen van de anti-tabak-lobby ten spijt, blijven veel rokers verknocht aan hun sigaretje. Stroom overheidsgeld vloeiden de afgelopen jaren richting een dozijn sensibiliseringsacties maar met weinig of geen resultaat tot gevolg. In het buitenland lijkt enkel een totaalverbod in horecazaken zijn vruchten af te werpen. Lokaal GezondheidsOverleg, kortweg LOGO, is een organisatie die in samenwerking met het stadsbestuur werkt aan acties rond gezondheidsbevordering. Hun meest recente initiatief richt zich tegen de schade die passief roken met zich meebrengt en deze week zetten ze een grootschalige actie op poten. Meer dan 30 restauranthouders engageren er zich toe om hun zaak gedurende deze week volledig rookvrij te houden. De actie gaat gepaard met een grote reclamecampagne.

Hopeloos

Voorlopig lijken de cafés de grote afwezigen op het lijstje dat op de website van LOGO prijkt. Hoewel we er ook café De Werf terugvonden, nemen ze bij nader inzien toch niet deel. Het klopt dat de interesse bestond, maar “onze klanten zouden dit niet pikken”. Een café een week rookvrij houden is blijkbaar niet zo voor de hand liggend. “De asbakken wegnemen heeft geen zin, dan vinden we de assen op het einde van de avond terug op de grond.” Van de ‘klant is koning’-filosofie afstappen, is blijkbaar niet evident. Ook geen enkele van de Leuvense fakbars waagt zich aan dit initiatief. Zelfs Doc's bar kon — naar eigen zeggen met pijn in het hart — niet deelnemen. Vorig jaar draaide een gelijkaardig initiatief in de fakbar van Medica op een teleurstelling uit. “Het is organisatorisch erg moeilijk en rekenen op de goodwill van de studenten, getuigt blijkbaar van een hopeloos idealisme.”

(foto Kristof Persoons)

Bierkaai

Het lijkt vechten tegen de bierkaai, maar Annick Hirschböck van LOGO gaf graag een woordje uitleg. “We zijn ervan overtuigd dat een volledig rookvrije horeca rechtstreeks bescherming biedt tegen passief roken, maar ook de motivatie tot stoppen verhoogt.” De mensen van LOGO zelf zijn er zich van bewust dat er nog een serieuze drempel te overwinnen valt. Hirschböck: “De publieke opinie is nog niet klaar voor rookvrije cafés. 't Zou wel eens nuttig kunnen zijn om in stappen te werken: eerst de restaurants en de eetcafés en pas in een volgende fase de pure drankgelegenheden.” Dat er, ondanks het totale rookverbod in de gebouwen van de K.U.Leuven, in de Alma's nog steeds gerookt wordt, is opmerkelijk. Maar daar kan misschien verandering in komen. Hirschböck: “Afhankelijk van de reacties van de

rokers gestaag. Inbreuken op deze wet worden immers bestraft met boetes en die kunnen oplopen tot maar liefst drieduizend euro. In de eerste zes maanden stopten zeventien duizend Ieren effectief met roken en meer dan negenduizend beweerden door toedoen van de wet toch vaker de sigaretten achterwege te laten. Of deze maatregel een echte mentaliteitsverandering zal teweegbrengen is nog steeds een groot vraagteken. Maar in een opiniepeiling vinden 98 procent van de ondervraagde Ieren dat sinds de invoering hun werkomgeving er stukken leefbaarder op geworden is.

Veldwerk

Hoe staan de Leuvense caféuitbaters tegenover deze organisatie? Waar konden we dit beter gaan vragen dan in een van de laatste Leuvense bruine kroegen? Lucas, uitbater van de Amedee, ligt er helemaal niet wakker van. “Nee, ze hebben me niet gecontacteerd in verband met dit initiatief.” Als niet-roker heeft hij niet direct een bezwaar tegen een algemeen verbod zoals in Ierland. “Uiteindelijk komen de mensen nog steeds op café om een pintje te drinken, hé. Het enige wat zou veranderen, is dat ze dan buiten zouden gaan roken. Het zou voor mij ook wat aangenamer zijn maar we moeten niet overdrijven, hé. Zoveel jaar geleden kon je de rook snijden wanneer je een café binnenkwam, op dat vlak is er al veel vooruitgang geboekt.”

Het wereldcafé op de Bondgenotenlaan is van begin af aan een rookvrij café. De man achter de toog is een vrijwilliger die die avond een handje toesteeft. Over het initiatief kan hij weinig vertellen maar uit ervaring kan hij stellen dat het rookvrij karakter nooit voor problemen zorgde. “De mensen merken onmiddellijk wanneer ze binnenkomen dat het er wat vreemd is.” Het ontbreken van asbakken en de afwezigheid van de rookpluimen laat weinig aan hun twijfel over. “Als er al een keer iemand een sigaretje opsteekt, vragen we die vriendelijk te doven. Slechts eenmaal herinner ik mij dat iemand om die reden het café verliet.”

studenten, wordt overwogen om het roken helemaal uit de studentenrestaurants te weren.”

In landen zoals Ierland staat men op dit vlak veel verder. Sinds een jaar geldt er een totaal rookverbod in werkruimten, inclusief horecazaken dus. De invoering leek daar na een woelige overgangperiode weinig effect te hebben op het cafébezoek. Maar sinds de Ierse overheid er op 29 maart 2004 deze drastische maatregel doordrukte, daalde het aantal

ERASMUSDAGBOEK: NELE IN LEIDEN (5)

Hoera voor Trixje!

Als je de overwinningen van het Nederlandse op het Duitse elftal even niet meetelt, mag Koninginnedag het grootste volksfeest van Nederland genoemd worden. Belgen wier maag al keert bij het ontwaren van een groepje Nederlanders op hun vakantiebestemming, bleven het best op veilige afstand.

Nele De Meyer

Op de nationale feestdag worden in het hele land evenementen georganiseerd ter ere van de koningin. Dat dit volksfeest op 30 april gevierd wordt, komt omdat Beatrix tijdens haar inhuldiging te kennen gaf dat ze Koninginnedag wilde blijven vieren op de verjaardag van haar moeder, koningin Juliana. Daarvoor hing de datum af van de geboortedag van de regerende koningin. De allereerste Koninginnedag werd gevierd in 1889 en was een initiatief van de liberalen die met het feest de nationale eenheid wilden benadrukken en zo de eendracht in eigen gelederen wilden verstevigen.

Nieuwsgierig naar wat dit royalistisch getinte gebeuren in de praktijk inhield, begaven we ons naar Amsterdam alwaar we opgeslokt werden in een oranje, 400.000-koppige mensezee. Terwijl kinderen op de traditionele vrijmarkt in het Vondelpark spulletjes voor een appel en een ei van de hand probeerden te doen, werden her en der oude Hollandse volksspelen zoals *koekhappen* en *spijkerpissen* nieuw leven ingeblazen. De op verschillende plaatsen gestationeerde muzikantjes luisterden het geheel op met covers van André Hazes en, tevens onvermijdelijk, Frans *Heb je even voor mij?* Bauer. Het feestgedruis beperkte zich echter niet tot het vasteland. Op de Amsterdamse wateren voeren boten rond met zingende Nederlanders, vaak molenwiekend met de

armen om niet gedwongen voor het ruime sop te moeten kiezen. Kortom, de hele stad was in een oranje waas gehuld. Zelfs het blikje Heineken waar de gemiddelde Nederlander steevast mee in zijn rechterhand gezien wordt, werd voor een dag opzij gezet voor het speciaal gebrouwen Oranjebier. Het Wilhelmus begeleidde de feestvierders te land, ter zee en in de lucht.

Klompen

Net voor we de terugtocht naar huis zouden aanvatten, hielden we in hartje Amsterdam halt bij een Belgisch frituur. Een *goei pak friet* oefende plots een ongeziene aantrekkingskracht uit en we haalden de band met Vlaanderen maar wat graag weer eens stevig aan. Dat enkele lallende Nederlanders met een vaag gesprek over de tijd van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden onze Belgische identiteit trachtten te bezoedelen, kon daaraan geen afbreuk doen.

Terwijl we die nacht de laatste oranje resten uit onze hardos spoelden, maakte een welbepaalde stemming zich van ons meester: het Oranjegevoel gaat niemand in z'n koude kleren zitten. Plots ontsproot er sympathie voor het klompenvolkje dat bij elke sportmanifestatie of verjaardag van een prins in zijn garderobe duikt om er de wortelkleurige kledingstukken uit te vissen en enthousiast de vlag staat te hijsen. Een beetje vaderlandsliefde zou België toch geen kwaad kunnen? We kijken dan wel ietwat neerbuigend naar het oranje legioen dat zich in het stadion lam staat te schreeuwen, diep in ons hart voelen we enkel een gapende leegte. Het leven in een land waar de koning met moeite een Vlaams woord over de lippen krijgt, en we met Wallonië schijnbaar minder te maken hebben dan met pakweg onze noorderburen, spoort niet aan tot grootse identiteitsfeesten. Om te beletten dat het plan ter vereniging van de Lage Landen opnieuw de kop zou opsteken, knipten we het licht uit.

KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Waelkens voorzitter Groepsraad Exacte

Er is een uitkomst voor de 'Farce op Groepsraad' bij Exacte Wetenschappen (zie *voorpagina Veto 16 eerder dit semester*). Op de vorige bijeenkomst werd de beslissing over de aanstelling van een voorzitter uitgesteld, aangezien vice-rector Guido Langouche werd weggestemd en studentenvertegenwoordiger Thomas Delaet zo de enige overblijvende kandidaat was.

Op de laatste bijeenkomst schoven de departementsvoorzitters dan maar Christoffel Waelkens van Sterrenkunde naar voren. Waelkens vertegenwoordigt de professoren van Exacte Wetenschappen op Academische Raad en is voorzitter van de personeelsvereniging VAPL. Hij had drie rondes nodig om een meerderheid achter zich te krijgen op de Groepsraad. Zowel Delaet als Langouche kregen in de eerste ronde één stem — Langouche van zijn goede vriend Delaet — en besloten zich vervolgens in alle vriendschap terug te trekken als kandidaat.

Nieuwe rector voor Luik

Bernard Rentier werd vorige week maandag verkozen tot rector van de Universiteit Luik. Hij had zes stemrondes nodig aangezien er een tegenkandidaat was en een kandidaat zich van een tweederde meerderheid moet verzekeren. Rentier was reeds vice-rector in Luik en is verbonden aan de faculteit Wetenschappen. Vanaf 1 oktober volgt Rentier Willy Legros op. Zijn voornaamste doel is het bewaren van “een complete, publieke en pluralistische universiteit, die openstaat naar Europa.”

IM Guido Fauconnier

Professor emeritus Guido Fauconnier is vorige week overleden. Als auteur van verschillende basiswerken wordt Fauconnier algemeen beschouwd als de *founding father* van de Communicatiewetenschap in Vlaanderen. Aan de K.U.Leuven doceerde hij Massacommunicatie, Reclameleer en Bedrijfscommunicatie. Hij was ook verscheidene jaren voorzitter van het Mediacentrum, dat mede onder zijn impuls werd opgericht. Van 1987 tot 1995 was hij ook voorzitter van de Vlaamse Mediaraad die de Vlaamse overheid adviseert omtrent mediabeleid.

(bd)

Achter de tralies

In het begin van dit semester kregen we de kans om 'achter de schermen' van enkele markante gebouwen te kijken. Het laatste en tegelijk het meest en minst bekende is de gevangenis Leuven-Centraal.

Pieter Baert & Robin Broos

Iedere Leuvenaar of student zal de blinde buitenmuur van de Centrale Gevangenis op de Geldenaaksevest al hebben opgemerkt. Je kan er moeilijk naast kijken, aangezien hij een groot deel van de binnenring tussen de Tiense- en de Parkpoort voor zijn rekening neemt. Omdat het geen sinecure is in de gevangenis te worden toegelaten — hoewel de bewoners dit misschien zullen tegenspreken — heeft het even geduurd voor Veto zich naar binnen kon wagen. De Centrale Gevangenis ga je als bezoeker niet door de grote poort binnen. Je belt aan bij het deurtje aan de zijkant en meldt je aan bij het onthaal. We laten onze tassen achter in de vestiaire en poseren voor de foto op de bezoekerspas, terwijl onze gegevens in de computer worden geregistreerd. Na de obligatoire metaaldetector passeer je een eerste sas.

Op de koer wacht onze gids Louis Verbeeck ons op. Hij is de motor achter heel wat activiteiten en initiatieven, zowel binnen als buiten de muren. We worden eerst naar de bezoekersruimte en de *roefelzaal* geleid. De bezoekersruimte verschilt in geen enkel opzicht van een gewone kantine. Als gedetineerde zit je aan een tafeltje, tegenover het bezoek. De tijd van de tussenschotten is al lang voorbij. Bij het buitengaan van de ruimte staan kleine blacklights die een onzichtbare stempel op de hand kunnen detecteren, om persoonsverwisseling te vermijden. "Je moet weten dat we hier een gevangene hebben, wiens tweelingsbroer op bezoek komt, hé," merkt Louis op. De roefelzaal is een kindvriendelijke ruimte, die ook kan worden ingehuurd voor het vieren van een communie of verjaardagsfeest. In Leuven-Centraal wordt veel belang gehecht aan het behouden van affectieve en familiale relaties. Zo passeren we ook langs de kamers voor het 'ongestoord bezoek', die we op dat moment niet konden betreden. Hier eindigt het gedeelte waar bezoek wordt toegelaten. De sfeer van het gebouw is tot nu niet onaangenaam of beklemmend te noemen.

Naarmate we via lange gangen met zware muren steeds dieper in de stervorm binnendringen, passeren we steeds meer poorten en controleposten. Wij gaan naar het centrum van het gebouw en worden doorgelaten aan de belangrijkste scheiding met het deel waarin de gedetineerden zich bevinden. Deze controlepost verbindt als enige alle vleugels met elkaar en is het centrum van waaruit de bewaarders surveilleren. Op de eerste verdieping van dit middelpunt heb je het befaamde *panopticum*, waaruit je over alle zes vleugels een overzicht hebt. In één oogopslag controleer je per vleugel alle verdiepingen gelijktijdig. Omgekeerd is het pijnpunt van deze indeling, dat een revolutie die het centrale punt inneemt, moeilijk in te dijken is. Onze gids Louis legt uit welk deel van het complex welke functie heeft. Leuven-Centraal is een instelling voor mannen die voor langere tijd veroordeeld zijn. Ze huisvest meer dan 300 bewoners voor 'strafuitvoering'. Vanaf 1976 zijn de vleugels systematisch opgefrist en sinds 2004 beschikken alle cellen over stromend water en een toilet. Iedere bewoner heeft zijn individuele cel.

Het beleid in Leuven-Centraal heeft twee belangrijke pijlers. Sinds 1976 is het geëvolueerd naar een 'open-deur regime'. Tijdens de dagindeling op een gewone weekdag gaan de celdeuren open om zes uur 's ochtends. Tot acht uur 's avonds, wanneer de cellen worden gesloten, kan een gedetineerde zich binnen zijn sectie of vleugel vrij bewegen. Daardoor zijn er heel wat ontmoetingsmomenten mogelijk. De zinvolle vrijetijdsbesteding is een tweede pijler en gaat gepaard met het streven naar maximale tewerkstelling. Werken in de gevangenis is ook bij de bewoners populair, omdat ze op die manier hun interne rekening kunnen aanvullen. "Want lang niet iedereen kan rekenen op sponsoring van thuis uit," laat Louis zich ontvallen. We lopen vrijelijk door de gangen, zonder dat onze aanwezigheid in de kijker wordt gezet.

Louis geeft wat meer uitleg over het principe van de juiste man op de juiste plaats. De bewoners bekleden heel wat functies in het dagelijks leven in Leuven-Centraal. Zo ook de interne winkel, waar de verantwoordelijke ons het bestelformulier en de voorraden toont. Iedere bewoner kan artikelen bestellen, gaande van voeding, balpennen en kuisproducten, tot een televisie, kookelement of vogelkooitje. Eens bij de bibliotheek aangekomen, geeft bibliothecaris Frank — de juiste man op de juiste plaats — ons een uitgebreide uitleg over de werking van de bib. Ons oog valt meteen op de Panamarenko aan de muur. "Een sponsoring," zegt Frank langs de neus weg. "Om de boel hier wat op te fleuren." Voor de collectie boeken, cd-roms, dvd's en tijdschriften wordt ook vaker beroep gedaan op sponsoring. Frank organiseert vanuit de bibliotheek ook voorstellingen en lezingen met gasten tot Jef Geeraerts en Jan Declair toe. "Enkele jaren geleden was het lezen hier dood," meldt Louis, "maar nu is dat weer helemaal heropgeleefd."

Wanneer we naar de uitgang wandelen deelt Louis her en der een schouderklopje uit en knoopt een kort gesprek aan. De bewoners kennen hem maar al te goed en hij staat er op om iedereen als mens en niet als dossier te behandelen. Natuurlijk kan je er niet naast kijken dat je in Leuven-Centraal opgesloten zit. Maar in de wandelgangen vangen wij op dat onder de gedetineerden wordt gezegd: "Als ge in den bak moet zitten... dan liefst in Leuven-Centraal." Na ons bezoek zijn we toch bijzonder blij wanneer we naar ons eigen kot mogen terugkeren. Onderweg naar buiten konden de deuren niet snel genoeg open gaan. We eindigen weer aan de andere zijde van de muur. Het principe is eenvoudig, maar bikkelhard, er is binnen en buiten en dat is een wereld van verschil.

Het open regime van het gesloten huis

Onze gids achter de schermen van Leuven-Centraal, Louis Verbeeck, stond ons ook graag te woord om zijn ervaringen en activiteiten tussen de gevangensmuren uiteen te zetten. Op een jaar af van zijn pensioen kan hij terugblikken op een periode waarin de grootste gevangenis uit de omgeving de overgang maakte naar een nieuw regime.

Robin Broos

Louis Verbeeck: «Ikzelf kwam eerder toevallig in Leuven-Centraal terecht, maar dat heb ik ondertussen door honderden gedetineerden horen beweren. Ik heb tien jaar op de griffie gezeten totdat de onderwijzer van de gevangenis in pensioen ging en ik hem vervangen heb. Momenteel ben ik full-time vrijgesteld voor sport en ontspanning.»

Veto: *Al deze sportactiviteiten in Leuven-Centraal, zijn die er altijd geweest?*

Verbeeck: «De volleybalploeg bestaat al sinds de Tweede Wereldoorlog, maar diegene die dat inrichtte is met pensioen gegaan. In 1976 heeft er een grote omwenteling plaatsgevonden in de gevangenis waardoor onder meer de zinvolle vrijetijdsbesteding van de gedetineerden in de agenda werd opgenomen. Ik ben hier sinds de jaren tachtig en ben dan met *sjotten* in de gevangenis begonnen. Eerst mocht dat niet, want voetbal was een contactsport en dan zouden de gedetineerden wel eens kunnen vechten. Toen we die eerste match in 1983 speelden wisten we ook dat er echt niets mocht mislopen, wat gelukkig niet is gebeurd. Sindsdien doen we dat elk jaar en komt er telkens een officiële scheidsrechter. Vroeger werden tijdens de sportactiviteiten de vetes uitgevochten en was het elke dag *koekenbak*, maar nu gebeuren er nog zelden incidenten. Dat is een kwestie van zelfcorrectie.»

Eerbetoon

Veto: *Zelfcorrectie?*

Verbeeck: «Als er bijvoorbeeld twee bewoners elkaar naar het leven staan, zullen daar onmiddellijk een tiental anderen bijkomen die zeggen 'hou op want je brengt het systeem in gevaar'. Als de directeur mij daar soms verbaasd over aanspreekt, is dat voor mij het grootste eerbetoon.»

Veto: *Welke andere activiteiten worden hier nog ingericht?*

Verbeeck: «We organiseren hier shows, optredens, quizzes en toneelvoorstellingen. Er kan ook altijd darts, kicker, biljard of tafeltennis worden gespeeld. Er is ook jaarlijks een eigen toneelproductie. Voor ik hier kwam, was er al een toneelregisseur en dit jaar is de zevenendertigste jaargang ingegaan. Sinds het einde van de jaren zeventig komen er ook dames uit de omgeving meespelen. Het is ook een vaste groep van gedetineerden die jaarlijks meespeelt, al krijgt iedereen wel de kans om mee te doen als ze willen.»

Veto: *Komen daar nooit problemen van?*

Verbeeck: «Enkele jaren geleden hadden we een *ambetante*, perverse pedoseksueel die compleet niet paste in het stramien van Leuven-Centraal, maar die had ooit op VTM een rolletje gespeeld en hij wilde ook absoluut meedoen aan het toneel. Natuurlijk, de groep wraakte hem en wilde niet met hem samenwerken. In het criminele milieu bekijken ze

pedoseksuelen altijd vies, omdat die daden hebben verricht tussen niet-gelijken. Omdat niemand een anders dossier moet beoordelen hebben we gesteld dat wie niet wilde samenwerken met de persoon in kwestie dan maar niet moest meespelen. Er is niemand weggegaan en het is allemaal goed afgelopen.»

«Natuurlijk worden de gedetineerden wel eens verliefd op de jonge dames van buitenaf die komen meespelen, maar tot nu toe zijn daar nog nooit incidenten mee geweest. Het is hier een tijd de mode geweest dat wanneer die externen binnenkwamen, de mannen een *grande accolade* tegen het lijf trokken en kusten, maar ik heb hen dan gezegd dat een vriendschapskus op de wang volstond. Wie zich daar niet aan kan houden moet maar bij mij te biechten komen. Het is ook de kunst dames te vinden die stevig genoeg op hun poten staan om met deze mannen om te gaan.»

Infiltreren

Veto: *Er is ook jaarlijks een barbecue. Is dat enkel voor de internen?*

Verbeeck: «Neen, dat is ook voor de lesgevers, bezoekers, trainers, de toneelploeg of het beschermcomité. Dat kan dan ook wel eens verkeerd aflopen. Vorig jaar na de laatste toneelvoorstelling is de boel ontploft en was het

revolte. De 157 gasten zijn dan naar huis gestuurd en we hebben hier dan tot midden in de nacht pogingen ondernomen om alles te bedwingen. Ik heb dan geprobeerd te infiltreren, te zoeken naar de clans en te werken op die mannen hun gemoed. Ze weten nu goed genoeg als er onregelmatigheden zijn, het de laatste keer is geweest dat er een barbecue komt. De barbecue moet ook iets leuks blijven, dus ik kom daar ook in m'n korte broek en er staan daar maar hoogstens twee chefs. Geen blauw op mijn barbecue.»

Veto: *Heb je soms schrik van de gedetineerden?*

Verbeeck: «Ik ga een voorbeeld geven. Tijdens een optreden was er eens een incident tussen een veroordeelde en een 'on-

bekende' (een buitenlander die niet lang in de gevangenis zit omdat hij het land wordt uitgezet, rb) omdat de laatste de hele tijd in het Kosovaars zat te praten tijdens een stil nummer. Een andere was zo gepikeerd dat ze meteen neus-aan-neus stonden, dus kwam ik ertussen. Die man begon te dreigen met op m'n *bakkes* te slaan omdat ik hem had aangeraakt aan z'n schouder en ineens stonden daar tien gedetineerden achter mij. 'Komt er eens aan, dan zijde gij dood'. Dat is weer die zelfcorrectie waardoor ik me op mijn gemak voel.»

Veto: *De gevangenen zeggen zelf 'als ge in den bak moet zitten, dan liefst in Leuven-Centraal'. Waarom?*

Verbeeck: «Het is hier een oud kot, maar de mogelijkheden die hier geboden worden op educatief en recreatief gebied zijn van groot belang. Er heerst hier een opendeurregime wat misschien raar klinkt, maar wel efficiënt werkt. De gedetineerden mogen, binnen hun eigen vleugel, tussen bepaalde uren, rondlopen.»

Pornoboekjes

Veto: *Is dat altijd zo geweest of is er veel veranderd?*

Verbeeck: «Toen ik hier begon, was er hier niets. Men werd bijvoorbeeld een week in afzondering gezet als je werd gepakt met een pornoboekje. Als ik hier gekomen ben, heb ik dat meteen toegelaten en nu is er zelfs Canal+. In het begin werd daar over gesproken, maar nu niet meer, ze gaan zelfs op tijd slapen. Het is veel verleidelijker iets clandestien te doen dan wanneer het aangeboden wordt.»

Veto: *Het begint een beetje op een speeltuin te lijken.*

Verbeeck: «Ze zijn nog altijd van hun vrijheid beroofd. Het zijn allemaal gestrafte mensen, maar je moet van hen geen gewrokte mensen maken. De kunst is sociaal ongeschonden hier buiten te lopen.»

Veto: *Hoe zou je je relatie met de gevangenen omschrijven? Leunt dat aan tegen vriendschap?*

Verbeeck: «Tuurlijk. En dan is het een kwestie van ervaring om in te schatten in welke mate dat gevaarlijk is. Vooral met de mensen van toneel ga ik heel vertrouwelijk om omdat ik ook altijd aanwezig ben op de repetities. Je leert daar ook beter mee omgaan met de jaren. Het is een tijd geweest dat het bij ons thuis *zoete inval* was van ontslagen gevangenen waar ik of m'n vrouw mee gewerkt hadden en dat hebben we toch teruggeschroefd.»

Veto: *Hoe lang werk je hier nog?*

Verbeeck: «Momenteel ben ik een opvolger aan het opleiden en volgend jaar tijdens het toneel zou ik m'n afscheidsspeech willen geven.»

(foto's Pieter Baert)

“De kunst is sociaal ongeschonden hier buiten te lopen”

Bezoekerswedstrijden in de gevangenis

Sport is tof en 't kan best in Leuven. Ook in Leuven-Centraal wordt getraind en gezwet. Het is zelfs mogelijk om met een bezoekersploeg deel te nemen aan de competitie.

In Leuven-Centraal speelt sport een belangrijke rol in het dagelijkse gevangensritme. De activiteiten worden georganiseerd door de sportverantwoordelijke, hierin bijgestaan door sportmonitoren. Dit zijn gevangenen die deze functie op zich nemen om de wedstrijden gesmeerd te laten verlopen en fair-play hoog in het vaandel dragen. Onderling worden heel wat wedstrijden en toernooien gespeeld. Op meerdere van deze acti-

viteiten zijn ook bezoekersploegen toegelaten. Dit seizoen worden er nog volleybalploegen gezocht. Met zo'n wedstrijd gaat er natuurlijk een reeks afspraken en voorwaarden gepaard. Om het jullie gemakkelijk te maken, sommen we de essentie even op.

Trofee

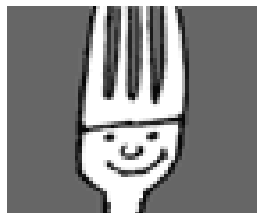
Een volleybalwedstrijd wordt op zondagvoormiddag gespeeld op de sportkoer van de gevangenis. Ook als het regent gaat de wedstrijd door. Als je je als ploeg opgeeft, wordt verwacht dat je ook opdaagt, zoniet is de

ontgoocheling bij de tegenpartij groot. Je team bestaat uit maximum 12 deelnemers, die zowel spelers als speelsters kunnen zijn, van minstens 18 lentes oud. Als bezoekersploeg geef je de namen van de deelnemers op voorhand door. Om 9u15 meldt de ploeg zich aan bij de portier en houdt iedereen zijn identiteitskaart in aanslag. Belangrijk om weten is dat familieleden of vrienden en kenissen van de gedetineerden niet worden toegelaten. Je gsm verdwijnt in een gesloten kastje, waarna je door de metaaldetector gaat en je sporttas door de scanner laat rollen. Je ontvangt na afloop sowieso een trofee, gewonnen of niet.

Van de bezoekers wordt verwacht dat ook zij een trofee, wimpel of aandenken aan de wedstrijd meebrengen. Andere, persoonlijke geschenken voor de gedetineerden zijn verboden. Iedere wedstrijd start om 09u30 en duurt maximaal tot 11u30. Er is voor de bezoekersploeg een gescheiden kleedruimte met douches voorzien in een aparte vleugel. Als je tijdens de wedstrijd de bal over de muur valt, dan moet je hem zelf gaan halen.

(pb)

Voor meer info mail je naar louis.verbeeck@just.fgov.be

Menu van de week in Alma 1-2-3 10 - 13 mei 2005

A1 = alleen Alma 1   **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3   = vegetarisch

(advertentie)

Special deze week:

Lentebuffet

dinsdag

Gazpacho A2	0,50
Minestrone soep A1+3	0,50
Kaakroketter met Tirolse saus en wortelen met kampernoelies 	2,30
Nasi goreng met mosterdsaus en ei	3,05
Visfilet met spinazie A1+3	3,95
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen A3	3,95
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak A3	3,95
Lentebuffet A2	4,30

woensdag

Groensoep 	0,50
Kalkoensteak met prei in room A1+3	2,30
Vegetarische loempia met zoetzure kersensaus 	3,05
Lasagne met gerookte zalm	3,95
Krokant gevogeltelapje met broccoli en wortelpuree	3,95
Spaghetti Bolognaise A2	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+3	3,40
Rumsteak A3	3,95
Lentebuffet A1	4,30

donderdag

Tomatensoep met uiringen	0,50
Hamburger met ketchupsaus en spiegelei	2,30
Quornsteak met broccoli 	3,05
Orloffgebraad met archiducsaus, rauwkost en Dauphineaardappelen	4,30
Paella	3,95
Koninginnenhapje A1+2	3,05
Lentebuffet A3	4,30

vrijdag

Bonensoep 	0,50
Macaroni met spekjes en broccoli A1+3	2,30
Bloemkoolkaasburger met groenten "Veracruz" 	3,40
Garnaalkroketter met Provençaalse saus, erwtjes en worteltjes en groenterijst	3,95
Spaghetti Bolognaise A2+3	2,30/2,70
Rumsteak A1+2	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg,
Justus Lipsius en Pauscollege

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U. Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

**Anders
reizen**

Trekkings & wandeltochten

- › canyoning
- › alpinisme
- › kajak
- › mountainbike

www.andersreizen.be/jong

ver van het massatoerisme
kleine groepen met begeleiding

Avontuurlijke jongerenreizen 18 tot 30 jaar

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:

!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be

voor het volledige aanbod van
schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW Oude Diestesteeuweg 3 3010 Kessel-lo

info@recupc.be

Tel 016/25.91.03

(advertentie)

Fiets en loop tussen Leuven en la Neuve

Zoek een goed gezinde partner, een fiets en enkele goede loopschoenen. Doorkruis het bosrijke gebied tussen Leuven en Louvain-la-Neuve terwijl de ene fietst en de andere loopt. Gedurende het 28 kilometer lange parcours kan je met je fietsende of lopende partner wisselen wanneer je daar zin in hebt.

Christophe Heyndrickx

Louvain-la-Neuve? Inderdaad, Bike&Run werd 3 jaar geleden opgezet in samenwerking met de sporters van onze anderstalige *zusterunief*. Dat geeft natuurlijk weer een mooi communautair tintje aan dit evenement. Traditioneel steunt de organisatie ook een goed doel, dit jaar was dit Unikin of de universiteit van Kinshasa. Niet minder dan de helft van het inschrijvingsgeld ging naar deze instelling, die ook wel Lovanium genoemd wordt. Met deze midelen krijgen jonge onderzoekers in Kongo een kans en wordt de uitwisseling tussen universitaire diensten in Kinshasa en de K.U.Leuven.

Dit jaar werd het concept lichtjes gewijzigd: fanatieke lopers konden kiezen om alleen voor een *run* te gaan, waarbij ze een deel of het gehele parcours mochten afleggen. Een aantal deelnemende proffen slaagden er in om stiekem heel de afstand

per fiets te overbruggen. Ondergetekende stond in elk geval op woensdag 4 mei om twee uur klaar voor de Spuyte samen met een 260-tal andere deelnemers. Dit waren er trouwens weer 40 meer als vorig jaar wist Tom Vermeulen van de organisatie. Na een korte waarschuwing over het slechte weer en een min of meer onsamenhangende speech (was het Frans?) en gejuich, weerklonk een startschot.

Modder

De eerste twee kilometer waren op zijn minst gezegd chaotisch. Zowel fietsers als lopers moesten over het kleine paadje dat loopt tussen de Nayer en de Dijle richting de campus aan de Celestijnenlaan. Klagende lopers zeiden dat het beter zou zijn om de fietsers op een ander moment te laten vertrekken of tenminste via een andere route om te leiden. De chaos bleef echter niet aanslepen, na enkele kilometers kregen we meer plaats. Alle begin is moeilijk en dat geldt zeker voor deze Bike&Run.

Het parcours zelf leidde ons door enkele van de mooiere plekjes van de omgeving van Leuven en Ottignies. Heverleebos, Meerdaalwoud, Grez-Doiceau, Nethen... Door het bos, over geasfalteerde wegen... we hebben het allemaal gezien. Het blijft natuurlijk merkwaardig, éénmaal voorbij de taalgrens verandert niet alleen de taal, maar ook de omgeving aanzienlijk, een plus van

de formule.

Vele mooie uitzichten dus, maar ook problemen. Op bepaalde plaatsen kwam je kniehoog in de modder te staan. Een slippertje met de fiets was bovendien ook snel gebeurd. Dit leverde soms hilarische situaties op van fietsers die onder het slijk slechts met veel moeite hun loper konden bijbenen. De seingeving was gelukkig wel in orde. Van het juiste pad afdwalen was bijna onmogelijk en aan de gevaarlijkere plaatsen stond iemand om de auto's tegen te houden. Om de vijf kilometer stond er trouw een bevoorradings-team klaar om vermoeide en dorstige lopers snel iets energierijks in de hand te drukken.

Recuperatie

Na een vermoeiende tocht van 28 kilometer werden we uiteindelijk ontvangen in onze Waalse zusterstad. In beide landstalen werden felicitaties uitgedeeld. Iedere deelnemer ontving een T-shirt en promomateriaal. Hierna werden we een tijdje in Louvain-la-Neuve losgelaten. Stijve benen vonden een beetje rust, de droge keel werd terug wat gesmeerd en na een stop bij het sanitair voelden we ons terug wat meer mens. Genoeg om wat honger te krijgen natuurlijk en daar hadden onze Waalse collega's aan gedacht. Enkele uren later werden de prijzen uitgereikt voor de mannen-, vrouwen- en gemengde teams. Het snelste

herenduo legde het traject af in in anderhalf uur, het gemengde en vrouwenteam deed er iets minder dan twee uur over om tot aan de finish te raken. Er was ook een prijs voor de beste mannelijke en vrouwelijke loper.

De speech van zowel de sportverantwoordelijken van de UCL als de K.U.Leuven waren veelzeggend. De organisatoren werden nogmaals gefeliciteerd voor hun inzet, de lopers voor hun deelname en sportiviteit. Het belang van dit evenement voor de band tussen de Vlaamse en Waalse gemeenschap werd nogmaals onderstreept. De verantwoordelijke van de K.U.Leuven durfde zelfs even de UCL 'onze dochteruniversiteit' noemen en verwees naar mei '68 als een 'spijtige' toestand uit het verleden. Blijkbaar is er dus toch nog een plaats in het Leuvense hart voor de UCL.

"Loop en fiets de afstand tussen onze beide gemeenschappen dicht," dat is het idee dat achter Bike&Run zit. In volle B-H-V tijdperk is het niet slecht om hieraan herinnerd te worden. We blijven natuurlijk menselijk. De aandacht van de lopers werd echter al snel getrokken door de kippenbillen en broodjes die werden voorzien door onze Waalse collega's. Na een kleine schranspartij geraakten we dan toch terug op de bus naar Leuven. Voor sommigen was dit de eerste maal in Louvain-la-Neuve. Voor herhaling vatbaar? Vast en zeker.

boven: Swept Away
rechts: The Shining
onder: Lost Highway

Sebastiaan Lampo

“Het café overstijgt zichzelf”

Voor wie het nog niet zou weten, café Libertad organiseert ook dit jaar zijn *Libertad-feesten*. Tijdens de 20ste editie wordt niet alleen gezongen, maar ook geacteerd. Naast Axl Peleman, André Brasseur en Big Bill prijkt op de affiche ook de naam van Jacob Becks. Kortom: een klein cafeetje met live-optredens, dat kan niet anders dan gezellig zijn.

Maarten Goethals

Het café is naar eigen zeggen ‘alternatief populair’ en wil dat uiten in zijn keuze van artiesten. “Het is de bedoeling om de boog te spannen tussen hedendaagse en oudere Belgische muziek,” legt Rikky Evers uit, uitbater van de Libertad. “Het café overstijgt zichzelf en spreekt daarom een gevarieerd publiek aan.” Dat het programma daardoor uitgebreid is, is het minste wat je kan beweren.

Op 4 mei mochten de *Love Substitutes* de spits afbijten. Deze week worden Donkey Diesel en Buurman verwacht. Die eersten worden omschreven als “een wild om zich heen swingende knalpot van rauwe Europeana” en de laatsten zijn de winnaar van de demopoll op Studio Brussel en van het Interfacultair Songfestival hier in Leuven. Maar de hoofdact, en tevens de afsluiter, van drie weken Libertad-feesten is Axl Peleman. U weet wel, die kale, mediageile Antwerpenaar. Hij speelde reeds basgitaar bij The Paranoiacs en jammde samen met Luc De Vos in de Automatic Buffalo alvorens hij Camden oprichtte. De man is — soms — grappig, u mag hem niet missen!

Unicum

Voor het bluesminnend publiek werd vorige week een beroep gedaan op de peetvader van de blues, Roland. “Hij is een vaste waarde die telkens een andere gast meebrengt, maar dit jaar weten we nog niet wie het wordt,” lacht Evers, die intussen goede vriendjes is geworden met Roland. Daarnaast is er ook de Leuvense Big Bill en zijn band met hun liefde voor Rough Blues en Heavy Rock’n Roll.

KUNSTPARCOURS HULDIGT CONSTANTIN MEUNIER

Dear Bill Gates

Honderd jaar geleden overleed de bekende kunstenaar Constantin Meunier. Tijdens zijn internationale carrière was de man ook actief in Leuven. Met een hedendaags kunstparcours en werk van Meunier zelf brengt de stad op tien locaties een hulde aan de pionier van het sociaal realisme.

Arne Saeyns

Meuniers krachtige bronzen arbeidersbeelden prijken in menig kunsthistorisch boek. Meunier was niet alleen beeldhouwer, maar tevens schilder. Rond het einde van de 19e eeuw werd hij aangesteld als leraar schilderkunst in de Leuvense Academie voor Schone Kunsten. In die tijd zakten grote drommen arbeiders af naar fabrieken waar ze zich voor een hongerloon afpeigerden. Tegen de bourgeoisie in verhiel Meunier — zelf van lage komaf — de armtierige werkmensen tot object van zijn monumentale kunst.

Leuven stelt op tien locaties werken op die Meunier en zijn sociaal engagement belichten. Het kunstparcours omvat zowel een kunsthistorisch luik als een hedendaagse tentoonstelling. De meester zelve heeft de stad verschillende kunstwerken nagelaten. Zo herbergen het stedelijk museum en het stadhuis enkele van de bekende bronzen beelden. De stenen reliëfs die Meunier maakte ter voorbereiding van zijn nooit voltooid *Monument voor de Arbeid* kan men bewonderen in het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Tenslotte pronkt aan de Sint-Jacobskerk Meuniers *Pater Damiaan*, een beeld waarop al heel wat duiven een hulde hebben gebracht aan de meester.

Vandalisme

Ook hedendaagse kunstenaars werden aangesproken om een erbetoon te brengen aan de sociaal geëngageerde kunstenaar. Er werd een oproep gelanceerd aan Belgische kunstenaars om producties rond een sociale problematiek op te zetten. Uit de inzendingen werden twee voorstellingen geselecteerd. Koen Brouckes *Bedelares* is even sociaal als Meuniers figuren maar des te realistischer. Zijn levensgetrouwe bedelpop

Er is ook nog dat unicum in het programma. Een eenmalige samenwerking, speciaal voor de Libertad-feesten, tussen Steven de Bruyn, Geert Waegeman en André Brasseur. Brasseur is bekend van hits als *Big Fat Spiritual*, *The Kid*, maar voornamelijk *Early Bird*. Hij verkocht wereldwijd meer dan 10 miljoen platen. Geert Waegeman is vaste violist van Bart Peeters en Steven de Bruyn, lid van El Fish, is winnaar van twee Zamu-awards. Een hoop muzikaal talent bij elkaar.

Monoloog

Naast muziek is er ook gekozen voor gesproken woord. De cabaretshow *Liefde en Lust* van Cabaret Rauw Vlees en de week daarop een monoloog van Jacob Beks. *Speeltijd* gaat over een slagerszoon die in de stad ‘acteur of zoiets’ wil worden. Evers vindt het geen evidente keuze dat toneel opgevoerd wordt in een praatcafé, maar heeft er goede hoop op.

Libertad-feesten is toe aan zijn 20ste editie. Het is allemaal begonnen in 1986, vijf jaar na de opening van het café. “Ik wou iets organiseren uit respect voor de klanten” verklaart Evers: “Het concept bleek een succes te zijn, maar te vermoeiend. Nu is het feest gespreid over drie weken met elke week drie optredens. Toen duurde de feesten twee weken met elk vijf dagen optredens. Teveel van het goede.” En wat verwacht hij dit jaar? “Dat de mensen zich amuseren, want daar doe je het toch voor!”

www.libertad.be

(foto Pieter Baert)

zat oorspronkelijk gehurkt bij de Delhaize in de Brusselsestraat. Wegens vandalisme werd het beeld echter verplaatst naar veiliger oorden. Vincent Meessen is de tweede Belgische kunstenaar die geselecteerd werd. In het voormalige atelier van Meunier brengt hij een film over twee steenkappers in Burkina Faso.

Megafoon

Ook de Amerikaan Allan Sekula verleende zijn medewerking aan het kunstparcours. Met *Dear Bill Gates* is de kunstenaar prominent aanwezig in het Leuvense straatbeeld. Maar liefst op drie verschillende plaatsen hangt zijn fotodrieluik met een zwemmer, een motorbootje en een villa aan een meer. De villa is het optrekje van Bill Gates. Onder de foto's hangt een brief gericht aan de keizer van het Microsoft-imperium. De kunstenaar had graag een blik geworpen op het duurste Amerikaanse kunstwerk aller tijden. Dat werk behoort echter tot Bills privé-collectie.

In het stadhuis confronteert Sven 't Jolle zijn werk met dat van Meunier. Met een uitvergroete megafoon en beschilderde betogingsschilden geeft hij gestalte aan hedendaags protest. Het 19e-eeuwse sociaal realisme van Meunier blijkt nog steeds actueel te zijn in confrontatie met de problemen van de 21e eeuw. Hedendaagse kunstenaars die hun stem laten horen in het maatschappelijke debat, ze bestaan nog.

Dood in Kortrijk

De toneelgroep van de KULAK voerde vorige week zijn jaarlijkse productie op: *In de vlucht ligt de redding 2*. Een zelfgeschreven roadmovie-achtig stuk waar iedereen in sterft en waar iedere moraal ontbreekt. TurboTrashTheater, want zo heet de toneelgroep, speelde én improviseerde voor eigen publiek in de *Limelight*. Een stuk met lef, maar met een gemis aan afwerking.

Maarten Goethals

Franky Four Dicks (Brecht Devolder) wil een Fortisbank overvallen. De West-Vlaamse Al Capone stapt gewapend een filiaal binnen en eist geld. De bediende, Brenda (Yael Vanhuysse) slaat op de alarmknop, maar helpt hem toch. Meer nog, ze besluit zelfs om mee te gaan met de gangster. Het koppel neemt de eerste beste wagen om te vluchten en gijzelt daarbij de bestuurders, Dolly (Evelyn Braet) en Benny (Tijss Bassier). Dolly en Benny zijn getrouwd, maar hebben relatieproblemen. Daarom heeft Dolly besloten een penis aan te zetten met huid van haar benen. “Want”, zei ze: “Benny houdt daar van.” Onder dreiging van Franky rijdt het koppel naar de Mexicaanse grens.

Motelletje

Zoals je ook in oude films ziet, moest een scherm achter de auto de indruk wekken dat gereden werd. Alle filmpjes waren het werk van Klaas Keisse. Naast het gebruik van videofragmenten, opteerde de toneelgroep voor veelvuldig gebruik van muziek. Songs als ‘Baby, it’s you’ van The Shirelles riepen de sfeer van de jaren zestig op. En daar hoort natuurlijk een hippie bij.

Een bloemenmeisje met gras in het haar sprong het toneel op met een rode springbal en een bordje om haar nek met ‘Save The Berm’. Rainbow (Floor Deroo) argumenteert dat “langs de straatkant wel meer dan tweehonderd geneeskragtige kruiden stonden.” Maar dat moet Franky niet weten, wel waar hij benzine kan halen. De zus van Rainbow, Darlene (Laurence Dujardin), heeft een verlaten motelletje met één tankpomp. Na kennismaking besluit ook Darlene om mee te gaan met Franky. Ze steekt haar motelletje in brand, waar intussen in één van de kamers Benny en Rainbow aan het rollebollen waren.

Franky sterft uiteindelijk door het eten van chilisaus en nacho’s. De overgebleven dames, Dolly, Brenda en Darlene, raken er niet aan uit wat ze zullen doen met het geld. Darlene wil een casino met gele neonlichten openen in Las Vegas. Brenda wil het geld voor zichzelf houden. Hoe los je zo’n situatie op? Simpelweg met een duel op leven en dood. Darlene sterft, maar eventjes later volgt - verrassend - ook Brenda. Zij wordt vergiftigd door Dolly die op haar beurt omvergereden wordt. Vreemd, origineel maar soms een tikkeltje overdreven.

Spontaniteit

De voorstelling steunde op zijn originaliteit, maar helaas niet op afwerking en verfijning. Zo werden enkele dagen voor de première nog nieuwe dingen uitgeprobeerd. Doordat scènes niet volledig op punt stonden, was het soms niet helemaal duidelijk of de voorstelling nu daadwerkelijk een voorstelling was of eigenlijk de generale repetitie. Maar dat was geen reden om zich niet te amuseren, verre van! Er zaten gevatte geïmproviseerde momenten in die de voorstelling sierden met een spontaniteit. Ook het taalgebruik viel beter mee dan verwacht, maar het geheel bleef wel een West-Vlaams onderonsje.

Vluchten is één ding, overleven iets anders. Voor de koppels is er één hoop: geld dat gelukkig maakt en de mogelijkheid biedt een nieuw leven te beginnen. Maar hun vlucht wordt hun dood. Een bizarre, cynische voorstelling die ons confronteert met onze lafheid.

Discobar Galaxie is fataal

's Lands meest geschifte dj-collectief is Discobar Galaxie, bestaande uit Loveboat, Lars Capaldi en Bobby Ewing. De laatste, officieel Jimmy Dewit, maakt ook het mooie weer bij tal van nevenprojecten. Bobby is niet alleen solo-dj, hij schreef ook mee aan 'ReChoque', de dansplaat van het moment. Voor een fuifbeest is elf uur vroeg in de ochtend en Bobby's vrienden van Café l'Affaire keken dan ook raar op toen hij voor het interview binnenwandelde.

Robin Broos

Veto: Bobby Ewing was een beetje de loser uit de serie 'Dallas'. Waarom kies je dan voor die naam?

Dj Bobby Ewing: «Bobby was gewoon ne goeie ket met de schoonste vrouw en een Mercedes Cabrio. Van mijn generatie keek iedereen donderdagavond naar Dallas. De serie kwam na Panorama en omdat dat altijd uitliep konden wij dan langer opblijven. Ik was geen echte Dallas-adept, maar Adriaan (Van Den Hoof, rb) en ik hadden een naam nodig voor onze eerste fuiven. Het had bij wijze van spreken evengoed Bugs Bunny kunnen zijn. Nu Dallas plots een cultreks is geworden, beginnen de mensen zich weer af te vragen of ik alleen cowboymuziek draai.»

“Re-Choque is het omgekeerde van Chokri”

Veto: Loveboat en Bobby Ewing zijn beide namen die werden geïnspireerd op oude televisieseries. Vanwaar komt Lars Capaldi dan?

Bobby Ewing: «Dat is een samengestelde naam. Vroeger had Frank lang haar, een baard en een vikingachtige uitstraling. Er moest dus Lars inzitten. Capaldi was de naam van iemand uit het Leuvense die we kennen van vroeger. Lars Capaldi: het klinkt langs geen meter, maar we hebben onze dj-namen in drie seconden bedacht.»

Hippies

Veto: Vanwaar kennen jullie elkaar?

Bobby Ewing: «Ik heb tot m'n vierde middelbaar altijd naast Lars in de klas gezeten bij de Josefieten op de Oude Markt. Adriaan zat toen in het Sint-Pieterscollege en was toen nog een braaf manneke met blokjes op z'n tanden. Hij zou voor mij eens een cassette maken met rap-liedjes. Sindsdien zijn we dikke vrienden. We zijn Frank uit het oog verloren toen hij een tweede keer bleef zitten in het vierde, maar dat is allemaal goed gekomen. Ik wacht trouwens nog altijd op die cassette van Adriaan, na zestien jaar mag die wel eens komen.»

«Adriaan heeft trouwens bij Scorpio een programma gehad dat 'Black is back' heette. Het was het eerste hiphop-programma dat ik ooit gehoord had. Hij heeft die muziek in mijn leven binnengebracht. Dat was echte Scorpio-radio: een slechte aankondiging en dan een plaat helemaal afdraaien tot aan het gaatje.»

Veto: Wat heb jij gestudeerd?

Bobby Ewing: «Ik ben marketing gaan doen in Heverlee en heb een Erasmus-jaar in Engeland doorgebracht. Daarna heb ik nog een verloren jaar pol en soc gedaan, maar dat was tijdvuysel. Toen liep dat vol met foute hippies. Je voelt dat de studentmilieus veel toffer zijn dan pakweg tien jaar geleden. Vroeger was alles gesegmenteerder: de donkere hippies van pol en soc of de snobs van TEW en rechten.»

Veto: Wanneer komt een plaat in jouw platenbak terecht?

Bobby Ewing: «Ik moet het gewoon goed

vinden. Toen wij pas draaiden waren de mensen niet klaar voor al die verschillende genres muziek door elkaar. Er werd al vlug een stempel van 'foute' muziek op ons geplakt, maar je krijgt een massa niet aan het dansen met slechte platen alleen. Als je een kitschplaat hebt, die daarbij nog eens een stevig shaker is, dan klopt dat wel.»

Veto: Heb je het nu over de Foute cd's van Deckers en Ornelis?

Bobby Ewing: «Ja, dat zijn nu eens echt foute kerels die bovendien voor geen meter kunnen draaien. Dat zijn geen dj's, maar twee slechte radiopresentatoren.»

«In onze radioshow durfden we wel eens een plaat draaien waarvan we niet wisten of het niet echt slecht was. We verpakten dat dan maar onder de noemer 'de Lars Capaldi jeugdtrauma-plaat' en staken het dan op hem. Of we die platen dan ook goed vonden, dat deed er niet meer toe. Op de fuiven staan die platen ook nooit lang op, het is meer een soort wake-up call.»

Spit

Veto: Wat is je topdrie voor deze week?

Bobby Ewing: «'Everybody Loves the Sunshine' van Roy Ayers staat op één. Die plaat is opnieuw uitgebracht en hij is heel goed geperst. 'Fly Like an Eagle' van Steve Miller Band op twee, want die plaat heb ik vorige week tijdens de uitverkoop van het Spit in heel goede staat kunnen kopen. Dat is pure trip-hop, ondanks dat het zo oud is. De nieuwe van Vitalic komt op drie.»

Veto: Zo bescheiden 'ReChoque' er niet in te zetten! Hadden jullie dit succes verwacht?

Bobby Ewing: «Toen we de plaat voor de eerste keer hadden gedraaid, stond Mylo op hetzelfde programma en hij was zo wild van de plaat dat we een cd-r hebben meegegeven. We wisten dat het potentieel had, maar je weet nooit of het zal aanslaan. Gerrit Kerremans heeft onze plaat van in het begin mee gepromoot en StuBru heeft een stukje gebruikt in de reclames voor PuntUit, waarvoor mijn dank. Deze week staat 'ReChoque' in de topvijf van Boris Dlugosh, een producer die voor Moloko heeft gewerkt.»

«Wist je trouwens dat de titel komt van Chokri, de organisator van Pukkelpop? Draai de twee delen van 'ReChoque' maar eens om. Luuk (Cox, drummer van Buscemi met wie Bobby Shameboy vormt, rb) zijn studio ligt vlakbij Kiewit, vandaar. We hadden het nummer net af toen we naar de Freestylers gingen kijken op het festival. De naam Shameboy komt dan weer van het eerste nummer dat we ooit samen gemaakt hebben, waar een geluidje inzat dat doet denken aan een Game Boy. Als je uren naar een computerscherm zit te staren, begin je slechte moppen te maken en in die track heette dat geluidje dan Shameboy. Het is nogmaals duidelijk dat ik nooit goed ben geweest in namen verzinnen.»

Veto: Op je gsm staat een ringtone van 'ReChoque'. Brengt dat goed op?

Bobby Ewing: «Niets. Ik heb 1,4 euro betaald om een nummer op mijn gsm te krijgen dat ik nog zelf gemaakt heb ook. We zijn nu actie aan het ondernemen tegen de Nederlander die dat op het net heeft gezet. Ik weet niet hoeveel kids die ringtone al gekocht hebben, maar het gaat om het principe. Vorig jaar is er wereldwijd meer omgezet aan ringtones dan aan platen en cd's, dat is een teken des tijds.»

Condooms

Veto: Jullie staan op de verpakking van condooms.

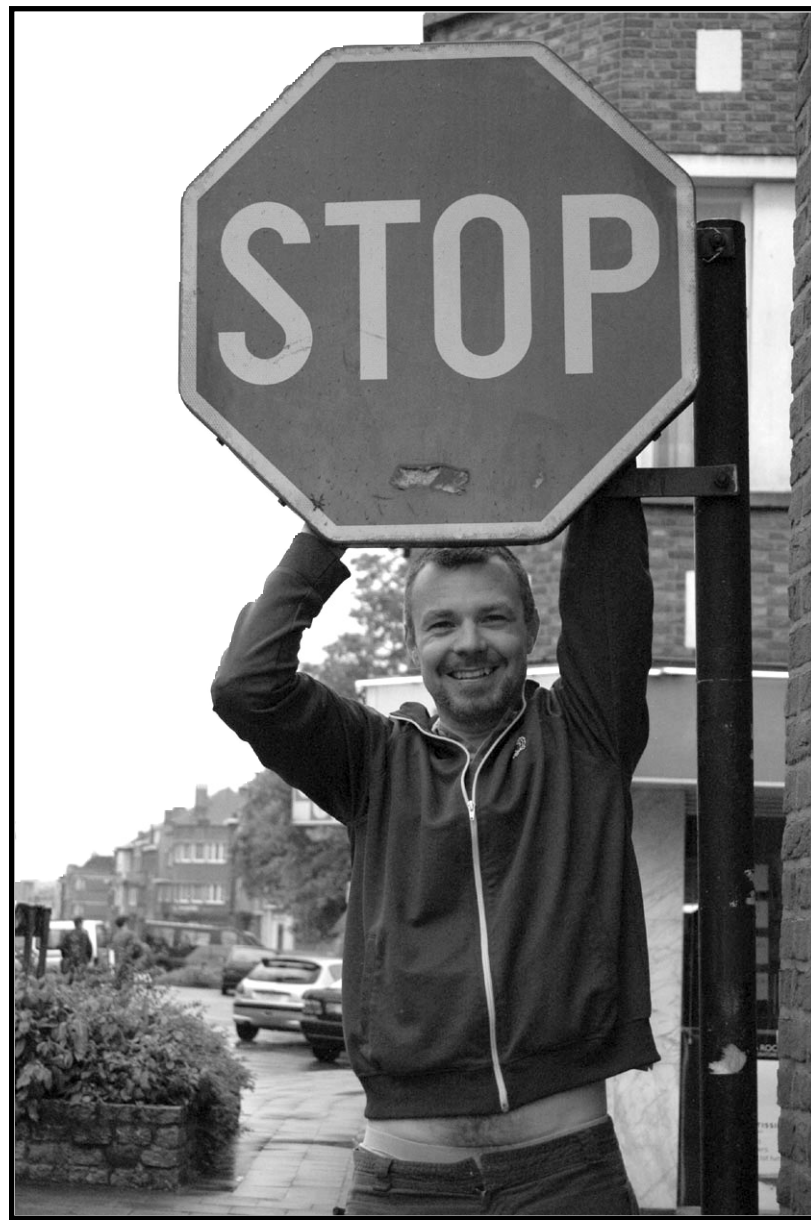
Bobby Ewing: «Ze hebben ons dat een keer gevraagd en Lars Capaldi, onze grafische ontwerper, heeft dan meteen een tekening daarvoor gemaakt. Het is een tof idee om condoomgebruik te stimuleren en vele

muzikanten verlenen hun medewerking. We zouden wel eens een demo-exemplaar-tje mogen krijgen.»

Veto: Inderdaad. We hebben gehoord dat je vader gaat worden.

Bobby Ewing: «Dat was een bewuste

kan, is dat we nooit toelating krijgen om een nummer van de Beastly Boys te gebruiken. Dat zijn dan de kerels die alles platgesampled hebben, dus dat klopt ergens niet. Met die zogenaamde clearing list ben ik nu een beetje te laat geweest. Normaal zou de cd

(foto Katleen Gabriëls)

keuze hoor. Je kan het zien, ik ben thuis aan het gyprocken en schilderen (toont zijn geschaafde handen). Ik ga een brave huisvader worden. Een uur voor ik begon te draaien tijdens Party@Alma wist ik het trouwens. Wellicht was ik toen aan het flippen achter de draaitafels.»

Veto: Dus Bobby Ewing is niet de meisjesverleider van Discobar Galaxie?

Bobby Ewing: «We zijn niet vies van wat vrouwelijke aandacht natuurlijk. We blijven wel eens napraten na een set, al is het dan natuurlijk Lars Capaldi die het langst nablijft. Voor de rest zijn wij brave mensen van een stuk boven de dertig die op tijd gaan slapen.»

Veto: Tijdens Fataal is Loveboat er al enkele keren niet bij geweest. Is het een gemis als iemand wegvault bij Galaxie?

Bobby Ewing: «Galaxie in full effect werkt enkel als we met zijn drieën zijn. Soms hebben we noodgedwongen ons plan met twee man moeten trekken en in clubs zoals Fataal kan dat minder kwaad. Op grote festivalpodia is dat een ramp en hebben we de MC of de volksmenner echt nodig. Lars en ik durven en kunnen dat niet. We hebben dat een keer eens moeten doen, na het Hof van Commerce by all means, en toen hebben we echt in ons broek gescheten.»

Veto: Wanneer komt de derde Galaxie-cd?

Bobby Ewing: «Aan zo'n cd is een hele hoop administratie verbonden, omdat iedere platenmaatschappij waar je muziek van gebruikt, de toestemming hiervoor moet geven. Waar ik bijvoorbeeld echt niet tegen

eind juni en anders aan het einde van de zomer moeten uitkomen.»

«Waar we heel veel spijt van hebben, is onze opname van de dj-set op de Vismarkt tijdens de laatste editie van Marktrock. Onze goede vriend Big Bill heeft ons toen Woodstock-technisch willen aankondigen, waar ze toen het woord 'fuck' door het publiek lieten spellen. Hij wilde dat met Galaxie doen en begon dus 'give me a G' tot en met de 'L' waarna hij naar de 'T' vroeg. Na vier letters gaat hij totaal de mist in, hij aarzelt en roept dan maar gewoon onze naam. Dat was een fantastische opener voor onze cd geweest, zij het niet dat je door de aankondiging nog Nelly Furtado op de radio kon horen en dat krijg je onmogelijk weggemixt.»

“Ik ga een brave huisvader worden”

Veto: Blijft Discobar Galaxie bestaan?

Bobby Ewing: «Galaxie zal op één of andere manier altijd wel bestaan in één of andere vorm, al zijn de andere boys niet zo'n diehard dj's als ik. Ik werk momenteel als losvaste medewerker bij StuBru waar ik jingles en montages maak. Binnenkort komt er een nieuwe serie op één van Woestijnvis waar ik de generieken van aan het maken ben. Muziek maken, produceren en draaien: ik zal er altijd wel mee bezig blijven.»

'ReChoque' ligt op vinyl en cd-single in de platenzaken. Dj Bobby Ewing draait op 19 mei in open lucht voor 25 jaar JJ Records, Parijsstraat 32.

Het goede doel is niet slecht (1)

DDF is een organisatie die ter beschikking staat van ngo's zoals AzG, Amnesty International, Unicef... DDF levert namelijk de jolige werwers die op straat en in weer en wind de mensen aanspreken en hen trachten te overtuigen lid te worden van een bepaalde ngo (niet-gouvernementele organisatie). In het geval van AzG weet ik dat zij zelf naar DDF zijn gestapt om mogelijks te zorgen voor meer leden. Het is voor een organisatie zoals AzG administratief en organisatorisch makkelijker om een andere instantie in te schakelen voor deze inkomsten. DDF wordt betaald voor deze diensten.

Het artikel van Veto nr. 22 met als titel "Mag ik u een schuldgevoel aansmeren?" deed een siddering van afschuw over mijn rug lopen. Als er iets is dat zo'n werwer tracht te verkrijgen, is dat de interesse & vrijgevigheid van de mensen en niet een compensatie voor een schuldgevoel. Als daarbij de aangesprokene een schuldgevoel zou hebben, moet dan de oorzaak onmiddellijk bij de werwer worden gelegd? Moet daarom de gehele organisatie (ngo) die dieperik in worden gesleurd? Ik verschiet ervan wanneer het artikel zelfs al ludieke trucs leert aan de Veto-lezers om de fundraisers origineel buitenspel te zetten. En als er zelfs foto's worden gemaakt zonder toestemming sla ik helemaal achterover (zie voorpagina desbetreffende Veto). U zet hiermee ook de vertegenwoordigde ngo's voor schut! Met een korte alinea helemaal op het einde van het artikel waarin u het goede doel zeker niet links wil laten liggen geeft u een, met alle respect, gewone lezer van Veto nog steeds geen correct beeld van deze waardevolle zaak.

Niet helemaal beseffend dat er aan de andere kant van de wereld in erbarmelijke omstandigheden mensen sterven van honger, koude en ziekte, maken sommige mensen zich nog steeds druk over het verkeer, het weer, het uiterlijk en ook over storende mensen die ongewild iets komen vragen. Ik vind het spijtig dat je voor dit laatste een hele bladzijde moet spenderen in een krant als Veto. Moeten we stoppen met beelden te tonen van gekapte en afgebrande bossen, neergeknuppelde zeehondjes, uitgehongerde mensen, doodzieke cholerapatiënten? Waarom las ik het woord 'liefdadigheidsverkoper'? Het woord 'verkopen' is hier naar mijn mening niet op zijn plaats. Alsof geen enkele ngo naar buiten mag komen om de steun van de mensen te vragen. Het gaat hierover een ethisch waardevol aspect van onze menselijkheid, namelijk: bewustworden en -maken van onze mogelijkheid mensen in nood te kunnen helpen. Maak dat niet kapot alstublieft.

Beste lezers van Veto, wanneer u wordt aangesproken door zo'n glimlachende werwer en u heeft geen tijd voor een gesprek, geen zin in een korte babbel over een organisatie, u steunt al een andere organisatie, vindt de manier van steunen via DDF niet de uwe, enz. zeg dit dan gewoon! Maar laat deze mensen vooral gewoon hun werk doen. Als u wel geïnteresseerd bent in een organisatie zoals Amnesty International of Unicef, vraag dan gerust uitleg! Vergeet niet dat zij daar in de eerste plaats niet voor zichzelf staan maar een "goed doel" proberen te verkondigen.

Tom Rummens
Student 2de licentie Klinische Psychologie Volwassenen

Het goede doel is niet slecht (2)

Wat is er toch mis met die jonge werwers dat ze op sommige mensen lijken in te werken als een rode lap op een stier? Na De Morgen vindt nu ook Veto het nodig om de "verkopers van liefdadigheid" aan de kaak te stellen. De auteur werd door Veto op pad gestuurd, en hij wist één van deze "schuimbekkende mooipraters" te "ontfrutselen" dat de werwers allen voor één firma werken. "Ze worden bovendien deftig betaald, krijgen een training in het efficiënt lastigvallen van mensen en moeten een quota halen van zes successen per dag". De onderzoeksjournalist, gechoqueerd dat de goede doelen blijken te functioneren als eender welk ordinair bedrijf, gaat er zowaar zelf van schuimbekken: dit was "een gat in de markt dat gereserveerd was voor goedbedoelende vrijwilligers". Alleen, de organisaties die nu op straat staan werken al jaren met vrijwilligers, en hoeveel betalende leden heeft hen dat opgeleverd? Sinds het op straat werven van donateurs een kleine twee jaar geleden gestart is, is het aantal mensen dat geld aan goede doelen geeft geweldig gestegen, en met deze mensen ook de fondsen die ter beschikking staan van de ngo's. Vrijwilligers op straat zetten klinkt misschien mooi, maar het is in de praktijk onwerkbaar bevonden.

Er zijn inderdaad mensen als de auteur van het artikel die de werwers niet nodig hebben en zelf hun bijdrage regelen. Hij blijft echter een uitzondering. De meesten schieten pas in actie als ze met de neus op de feiten, in dit geval op de werwer, gedrukt worden. Het is met het werven op straat is als met reclames voor waspoeder: misschien wel irritant, maar het werkt. Ik vermoed echter dat het de auteur om het principe te doen was. Verkoopspraatjes, quota van zoveel donateurs per dag: dat ruikt naar kapitalisme, en het goede doel hoort daar boven te staan. Ngo's zouden zich niet mogen "verlagen tot ordinaire opdringerigheid" of tot de "commercialisering van het goede doel".

Een goedbedoelde maar naïeve houding. Honderden bedrijven bedelen elke minuut van de dag om onze aandacht en ons geld. Als ngo's zich uit een soort moreel superioriteitsgevoel buiten dit circus zouden houden, zouden ze nog niet eens genoeg geld bijeen krijgen om de slaapkamer van oma Truus te behangen. Ze hebben dus besloten in de commerciële logica mee te gaan. En waarom zou dat niet kunnen? Ik hoor Veto nooit protesteren tegen de commercialisering op zich. Frisdrankfabrikanten, chipsverkopers en kandidaat-rectoren mogen wel de tactieken van de markt gebruiken om hun doelen te bereiken. Maar die paar organisaties die voor de verandering eens iets nuttigs doen met ons geld, ho maar! Die worden geacht eilandjes van zuiverheid te blijven binnen een door winstbejag vervuilde maatschappij. En ze mogen ons vooral niets opdringen, want we zullen zelf wel beslissen wanneer, hoe en hoeveel we storten voor het goede doel. Zo hebben we, als we dan gestort hebben, tenminste niet het gevoel dat het ons opgedrongen werd — en kunnen we intenser genieten van onze vrijgevigheid. Er bestaat een woord voor zo'n houding: hypocrisie.

Ofwel aanvaarden jullie bij Veto de vrije markt, en dan verwacht ik dat jullie ophouden met zeuren en ermee leren leven dat iedereen van de truiken van de markt gebruik maakt, ofwel aanvaarden jullie het marktkapitalisme niet en dan wordt het hoog tijd dat jullie wakker schieten en op zoek gaan naar echte vijanden, in plaats van jullie pijlen te richten op een stel onbetekenende werwers in de Diestsestraat.

Pieter Fannes
2e lic. Geschiedenis

Reactie auteur

Ik wil duidelijk stellen dat dit artikel niet bouwt op onderzoek of principes, enkel op een persoonlijke, kleingeestige ergernis na een overdaad aan onaangename contacten met werwers en andere straatverkopers op te korte tijd. Gelukkig zijn vele lezers van Veto minder misantroop dan één auteur.

Herman Loos

ALS niet gewelddadig

Er wordt in "Dewinter nekt ALS" (Veto 2 mei, p. 7) gesteld dat ALS-Gent geweld gebruikt heeft om op fysieke wijze een debat met Philippe Dewinter te verhinderen. Het debat in kwestie werd echter verhinderd door het universiteitsbestuur, waarin de ALS niet vertegenwoordigd is - laat staan beslissingen kan nemen. Na dit verbod van de rector kondigde het KVHV aan om een zaal in de Universiteitsstraat te bezetten om hun debat toch te laten doorgaan. Dat plan is mislukt doordat de ALS eerst was en een vreedzame protestactie organiseerde, met genoeg studenten om de toegang tot die zaal te blokkeren. Vervolgens ging de KVHV in kortgeding naar de Raad van State, waar besloten werd dat de unifief een zaal moest geven. Hierop stelde de unifief aan het KVHV voor om naar de Hoveniersberg te gaan, aan de faculteit Economie. Het KVHV weigerde

dit en bleef aandringen om in de Universiteitstraat te kunnen samenkomen. Toen duidelijk werd dat ze daar niet binnen raakten, vroegen ze de aanwezige politie nog om het gebouw te laten ontruimen. Dit leek de politie niet verstandig, waarop de groep van het KVHV toch naar de Hoveniersberg zou gegaan zijn. Er is in heel dit verhaal nergens sprake van geweld.

Het 'blokkeren' van een VB-meeting is volgens ons enkel mogelijk indien er een dergelijke grote mobilisatie is dat de VB-sprekers in de praktijk niet aan bod kunnen komen omwille van de te grote tegenstand. Geweld maakt ook geen deel uit van onze strategie tegen extreem-rechts. Bovendien doet het artikelje vermoeden dat de meeste studentenvertegenwoordigers voor de uitsluiting waren, terwijl in werkelijkheid alle studenten in de Sociale Raad, op één na, tegen de uitsluiting stemden. De meerderheid voor de uitsluiting was dan ook erg nipt: 8 tegen 6.

Jon Sneyers
in naam van ALS-Leuven

de kringwinkel
SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

**De kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be**

Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 23
9 mei 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Pieter 'rumrozijn' Baert, Joris 'koekje' Beckers, Robin 'cornetto' Broos, Ben 'straciatella' Deboeck, Laurens 'carte d'or' De Koster, Bram 'chocolat' Delen, Nele 'meloen' De Meyer, Dries 'banaan' De Smet, Bruno 'magnum' De Vel, Katleen 'pralinone' Gabriëls, Wim 'vanille' Gemoets, Maarten 'pistache' Goethals, Sander 'yoghurt' Happaerts, Christophe 'speculoos' Heyndrickx, Sebastiaan 'ola' Lampo, Herman 'ijsboerke' Loos, Kristof 'calippo' Persoons, Anne 'aardbei' Ruetten, Arne 'barbe-a-papa' Saeys, Davy 'ijslam' Tijdmans, Tom 'fermette' Van Breussegem, Gijs 'soft' Van Gassen, Clara 'chocolade-peper' Vanmuysen & Hanne 'praliné' Vermeiren.

Cartoons:
Sh3L4C

DTP:
Ben Deboeck, Wim Gemoets, Gijs Van Gassen, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Hanne Vermeiren

Internet:
www.veto.be
www.photoblog.be/veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, zomercursus-dtp, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Alfa

• 10/05 Afscheidsfuif (Blauwe kater).

Babylon

• 11/05 Argentijnse avond (Perma).

Farma

• 09/05 Temptation island (Capsule). • 12/05 Afzuip (Capsule).

LBK

• 12/05 Top 69 (Gnorgl).

Medica

• 12/05 Reggae nacht (Doc's).

NFK

• 11/05 Galabal (Albatros).

Pedagogische kring

• 11/05 Top 100 (Capsule).

Politika

• 12/05 Afzuip (Politika Kaffee).

VRG

• 09/05 om 20u30: Cantus (Pavlov). • 10/05 om 20u: Decaansdebat (Aula Zeger van Hee).

VTK

• 11/05 Afzuip (Elixir).

DINSDAG

20u **FILM** 'The Revolution will not be televised' over de revolutie in Venezuela, in Cocoyam, toeg. gratis, org. Rood.

WOENSDAG

19u **VORMING** Indian Cultural Evening in Leuven, in PDS, org. Portulaca.

DONDERDAG

19u **VORMING** Vegetarische en biologische volkskeuken, in Cocoyam, toeg. 3 euro, org. Cocoyam.

20u **LEZING** Daan Janssen over globalisering en ecologie, in Cocoyam, org. Cocoyam.

DINSDAG

20u **DEBAT** Slotdebat rectorverkiezingen, in Grote Aula MTC, org. LOKO.

BERICHTEN

Nieuwe regeling jobstudenten

Enkele weken geleden lanceerde minister Freya Van den Bossche een nieuwe regeling voor studentenarbeid. Op vraag van een aantal journalisten gaf ook de Jobdienst van de K.U.Leuven meer uitleg hierover in een aantal interviews. In de berichtgeving die hierop volgde werd het voorstel echter niet altijd volledig of helemaal juist weergegeven.

Om correcte informatie te verspreiden naar studenten en werkgevers, heeft de Jobdienst van de K.U.Leuven de nieuwe regeling nog eens verduidelijkt op een aparte pagina op de website. De krachtlijnen zijn te vinden op www.kuleuven.ac.be/jobstudent/nieuweregeling_2005.htm.

Samenwonen met studenten met fysieke functiebeperking

Studenten van K.U.Leuven, die enkele minuten per dag assistentie willen verlenen aan een medestudent met handicap, kunnen nu een aanvraag doen om deel uit te maken van een omkaderingsgroep in een gesubsidieerde universitaire residentie.

Ongeveer 230 studenten, verdeeld over 18 groepen, verlenen op vrijwillige basis hulp bij dagdagelijkse activiteiten aan een medestudent met een handicap. Deze

assistentie is per dag zeer beperkt in tijd en vereist geen medische kennis. Het gaat over: helpen met jas dichtknopen, boeken aanreiken, vlees snijden, koken op kot, begeleiden naar het toilet, boodschappen doen... Soms ook gewoon aanwezig zijn in het huis... Dit alles in een beurtrol met de medestudenten van de omkaderingsgroep.

Aan deze hulpverlening is geen vergoeding verbonden, alleen: u kan met voorrang een kamer huren in een gesubsidieerde universitaire residentie, in de onmiddellijke omgeving van de student met functiebeperking en zo deel uitmaken van een groep geëngageerde jonge mensen.

Wenst u meer informatie? Neem contact met Joske Vettenburg, Vandalecollege bureau 00.64, tel. 016/32.44.02 of joske.vettenburg@dsv.kuleuven.ac.be.

Prijs Karel Verleye

De Stichting Ryckvelde organiseert voor de tweede keer de uitreiking van de Prijs Karel Verleye. Deze prijs wil studenten belonen die hun eindwerk over de zogenaamde vergeten factoren van de Europese samenwerking schrijven. De drie beste eindwerken worden beloond met een geldprijs van respectievelijk 1.000, 500 en 250 euro. De eindwerken moeten voor 1 augustus toegestuurd worden. Meer info op www.ryckvelde.be.

Radio Scorpio
106FM

Cultuurkalender

Muziek

Dinsdag 10/05: STUK, Naamsestraat 96
Antony and the Johnsons, 20u30
Donderdag 12/05: Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21
Roemeense Staatseuropa Timisoara: Tosca

Dans

Maandag 9/05 en dinsdag 10/05: STUK,
Naamsestraat 96
Arco Renz/Kobalt works: states20u30
Woensdag 11/05, donderdag 12/05 en
vrijdag 13/05: Centrale bibliotheek,
Ladeuzeplein
*Ivana Müller: (Is there) somebody under
my skin*, telkens om 19u, 20u30 en 22u.

Theater

Vrijdag 13/05: Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21
*Joke van Leeuwen en Kristien
Hemmerchts: Het Grootte Leven*
Zaterdag 14/05: Wagehuys
*Toneelgroep Ceremonia: De vier
Seizoenen*
Zondag 15/05: Schouwburg,
Bondgenotenlaan 21
HETPALEIS en Laika: Soepkinders

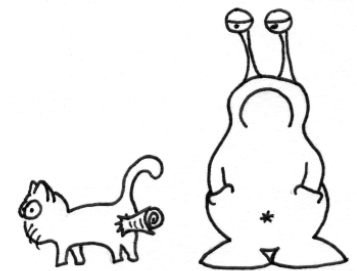
Festival

4/05 tot 20/05: Libertad, Munststraat
*Libertadfeesten met o.a. Axl Peleman en
Big Bill*, www.libertad.be

Heb je zelf een culturele uitspatting aan te kondigen, mail dan naar cultuurkalender@veto.be

Freddy leest Veto, u toch ook!

... en ge kunt er
geweldig goed
uw kat mee verstoppen...

Veto bij je thuis?

**Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.
001-0959719-77**

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	G	C	M		E	B	B	E	N	D
2	A	L	I	N	E	A		W	E	E
3	L	A	D	E	U	Z	E		O	M
4		X	V		W	I	L	G		E
5	D	O	O	K		G	L	E	N	N
6	E	N	O	R	M		E	D	I	T
7	M		R	A	A	T		I	C	
8	O	S		S	C	H	A	C	H	T
9	O	P	A		H	O	E	H	E	L
10	R	E	C	T	O	R		T	S	A

Schrijnend tekort aan ijsjeszaken in Leuven

Traditioneel is het goede weer pas in zicht bij het begin van de blok. Op die periode moet je je goed voorbereiden. En dan hebben we het niet over de examens natuurlijk. Vooral de zomer zelf moet goed voorbereid worden. Veto draagt graag haar steentje bij aan de democratisering van het onderwijs en trok op onderzoek naar de toestand van de Leuvense ijsjessector.

Gijs Van Gassen

Het belang van ijsjes kan maar moeilijk overschat worden. Om een zomer levend door te komen, zijn ze van cruciaal belang. Niets is beter geschikt om een student te laten afkoelen en dat is soms erg nodig. De zon begint pas immers écht te schijnen als iedereen achter zijn bureautje moet zitten studeren. De combinatie van 39 graden in de schaduw, een kot met een raam zonder gordijnen op het zuiden, en een cursus "inleiding tot de methodologische grondslagen" van 700 bladzijden kan voor gevaren van acute overhitting zorgen. In zo'n geval kunnen waterpistolen voor de gewenste uitwendige afkoeling zorgen, maar ook de inwendige afkoeling is in deze zeer belangrijk. Een frisse pint kan hiertoe bijdragen, maar één pintje worden er al gauw meerdere en voor je het weet heb je de volgende ochtend barstende koppijn. Dat is niet aan te raden bij 39 graden in de schaduw en een cursus van 700 bladzijden.

Hormoonspiegel

Daarom zijn ijsjes de ideale inwendige afkoeler. 's Avonds door de lome, warme stad slenteren met twee bolletjes vanille is dé manier om te recupereren van een bloedhete en loodzware dag. Het zicht van tientallen lotgenoten die met hetzelfde bezig zijn, is absoluut een hart onder de riem om de rest van de examenperiode door te komen. Ook het sociale aspect van ijsjes mag dus zeker niet verwaarloosd worden. Ijsjes hebben de geestelijke gezondheid en zo ook de examenresultaten van meer dan één student gered.

Maar er is meer! Als de temperaturen hoger gaan, stijgen de hormoonspiegels mee. Korte rokjes en strakke topjes paraderen door de straten, naakte torso's frisbeeën in het stadspark. Wie zich op dat moment al dagenlang handenwringend rondwandelt omdat hij zijn methodologische beginselen maar niet getemd krijgt, is erg licht ontvlambaar. Een kleine vonk kan voldoende zijn om de vlam in de pan te doen slaan. Een zwele decolleté, een stoere kuit volstaan soms al. Naar de bioscoop gaan is geen optie want daar werkt de airco niet, een pint is uitgesloten wegens eerder vernoemde redenen. Niets is onschuldiger en tegelijk interessanter dan iemand vragen om mee een ijsje te gaan eten.

Onschuldig, omdat iedereen altijd wel een ijsje lust. Niemand maakt zich verdacht door iemand mee te vragen om een ijsje te eten. Interessant, omdat het eten van een ijsje erg veel over iemand kan vertellen. De cryo-psychologische analyse onderzoekt dit domein nog volop, maar een aantal zaken liggen natuurlijk voor de hand. Wie één bolletje bestelt is óf op dieet óf een erg zuinige minnaar. Wie zeven bolletjes bestelt is óf toe toe aan een dieet, óf een veel te gulzige minnaar. Chocola is tegelijk een afrodisiacum en een vervangmiddel. Als je doelwit vier bolletjes chocola bestelt, ligt de conclusie voor de hand. Mensen die mokka bestellen hebben een vreemd gevoel voor smaak — maar dat kan ook in je voordeel spelen natuurlijk. Ook de manier waarop een ijsje precies wordt opgelikt, kan veel vertellen over de kwaliteiten van de veroveraar in bed.

Het mag dus duidelijk zijn welke belangrijke functie ijsjes in het studentenleven vervullen. Logisch dus dat Veto een onderzoeksteam inzette om eens poolshoogte te nemen. Dat is een kwestie van service voor onze lezers. Vijf topjour-

nalisten van dit blad trokken door de Leuvense straten met de blik op scherp en de tong op kritisch. Twee van hen zouden telkens drie bolletjes ijs bestellen, waarvan één vanille, één chocola en één suggestie van de zaak. De anderen zouden intussen de zaak en haar ligging taxeren. Hierna kon worden overgegaan tot de fijnproeverij en kritische evaluatie van de bestelde bolletjes. Enkel heuse ijsjesspecialisten zouden worden aangedaan, geen hybride bakkerszaken en ook geen brasserieën met luxueuze coupes.

Cacao

De eerste halte was 't Galetje, op de hoek van de Tiensestraat en de Muntstraat. De locatie werd positief geëvalueerd: een strategische en min of meer pittoreske ligging. Enig minpuntje was het gebrek aan bankjes in onmiddellijke omgeving, maar die klacht kunnen we veeleer op rekening van het stadsbestuur dan op die van het 't Galetje schrijven. De zaak zag er netjes en mooi uit, net zoals het meisje dat ons bediende overigens. Ze was bovendien erg vriendelijk en geduldig, ondanks allerlei stomvervelende en dwaze vragen van de besteller van dienst. Een specialiteit van het huis was er niet, maar er was wel een erg uitgebreid gamma en daarvan was straciatella de moeite waard, volgens het meisje.

(foto Katleen Gabriëls)

De straciatella was inderdaad lang niet slecht. Het ijs smaakte lekker en ook de stukjes chocola waren prima. Het chocoladeijs doorstond evengoed de test, al werd er opgemerkt dat het misschien iets teveel cacao was en te weinig chocolade. De absolute topper echter was het vanilleijs, waarover het team unaniem oordeelde dat het formidabel was. Een dikke negen. Had de zon harder geschinen, dan had het wellicht zo gesmaakt dat het een tien werd.

Pralinone

Goede punten ook voor de de mooie en stijlvolle plasticen bakjes waarin we onze bolletjes geserveerd kregen. Afwasbaar en op kot voor allerlei doeleinden te hergebruiken. Idem dito voor de lepeltjes, een echt pluspunt volgens ons vrouwelijke teamlid. De koekjes erbij waren erg lekker, en dat is iets wat maar zelden voorkomt. Helaas waren ze ook erg fragiel en weinig geschikt om ijs mee op te scheppen. Ze splinterden erg gemakkelijk, wat het eetplezier toch een beetje bedorft. Alles bij mekaar is 't Galetje een prima ijszaak, de ideale afsluiter na een restaurantbezoek in de Muntstraat, maar ook heel bezoekwaardig op andere momenten.

Op dan maar naar de Crocantino in de Tiensestraat. Al van ver schitterden de afschuwelijk lelijke kleuren van de zaak ons tegemoet. De ligging, vlakbij het stadspark, Hoo-verplein en iets verder het Ladeuzeplein maakte dan weer veel goed. Ook hier, geen specialiteit van het huis, maar het meisje achter de toog raadde ons de pralinone aan. De toog was een beetje morsig maar gelukkig niet in die mate dat het

stoorde. Verder was de bediening wel voortreffelijk: de suggestie mocht worden voorgeproefd en toen toen onze reporter 'toevallig' zijn rekeningetje vergat te vragen, bleek het vijf minuten later geen enkel probleem om dat alsnog te bekomen. Ook hier, een ruime keuze voorhanden. Niet alle ijs is altijd beschikbaar, maar de keuze is hoe dan ook bijna even groot als die van de vorige zaak.

Zowel potjes, lepeltjes als koekjes scoorden hier minder punten dan in de vorige zaak. Kartonnen potjes met reclame-opdruk, dat is weinig charmant. De lepeltjes waren wel degelijk, maar net dat ietjes minder stijlvol vorm gegeven. Het koekje echter was een echte afknapper: het smaakte zoals de potjes dat vermoedelijk ook deden: naar karton met reclame-opdruk. Hoe geschikt het ook was om ijs mee op te scheppen, niemand vond dat bij koekjes vorm over inhoud kon primeren.

Het chocoladeijs van Crocantino smaakte volgens sommigen meer naar bevroren chocolademousse dan naar echt ijs, maar dat werd niet als een negatief punt ervaren. Het vanilleijs daarentegen was een tegenvalser na de hemelse ervaring in 't Galetje. Veel, zo niet alles, werd echter goedge gemaakt door de onbetwistbaar verrukkelijke pralinone. Nóg lekkerder dan de vanille in de vorige zaak, een absolute topper. Een dikke pluim voor die smaak, maar ook voor het meisje dat, duidelijk met kennis van zaken, de suggestie deed.

Revolutie

Bij de Crocantino tussen de Bondgenotenlaan en de Diestsestraat werd ons helaas geen pralinone aangeraden, maar opnieuw straciatella. Het arme meisje achter de toog werd een beetje zenuwachtig toen ze daardoor de fotografe van Veto zag. Wellicht vergat ze koekjes op de ijsjes te zetten, maar gezien onze vorige ervaringen met Crocantino-koekjes vonden we dat niet zo erg. De straciatella was niet slecht, maar haalde het niveau van de pralinone in de verste verte niet. De kwaliteit van de chocolade die er in verwerkt was kon beter, maar het bleef toch erg lekker ijs.

Eén van onze reporters begon meteen Australian Icecream negatieve kritiek te geven voor de slordige inrichting. Toen hij er op gewezen werd dat de zaak gesloten was en wellicht nooit meer zou opengaan, slikte hij zijn kritiek meteen in. Het gesloten zijn van de Australian Icecream was immers toonaangevend voor het onvermijdelijke en dramatische besluit van ons onderzoek.

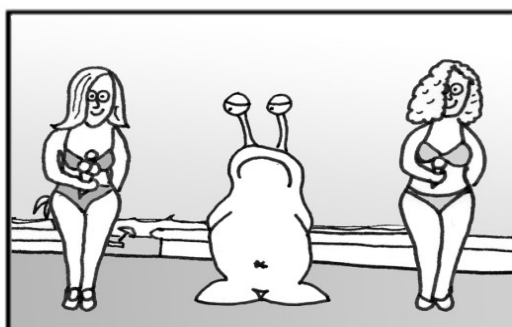
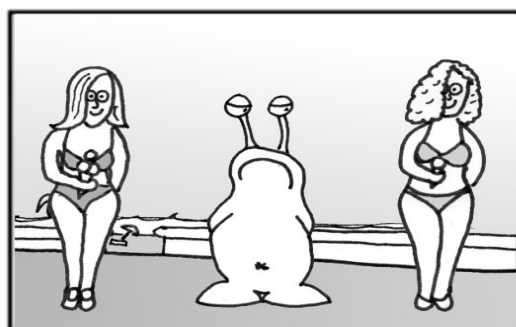
Want de conclusie zou kunnen zijn dat 't Galetje over het algemeen misschien toch nog net iets beter is dan Crocantino. Of dat die laatste toch de absolute topper in huis heeft. Of dat het personeel, ofschoon soms wat schrikachtig, altijd erg vriendelijk en behulpzaam is. De echte conclusie moet helaas zijn dat Leuven schrikbarend weinig échte ijsjeszaken kent. Drie in heel Leuven, dat is één op tienduizend studenten. Dat betekent: lange wachtrijen, smaken die op zijn voor je aan de beurt komt, algemene schaarste en hoge prijzen. De gevolgen daarvan zouden wel eens problematisch kunnen zijn.

Een aanhoudende hittegolf, een frustrerend moeilijke en dikke cursus en een gebrek aan ijsjes... Er zijn voor minder revoluties uitgebroken. Het zal beginnen met kleine opstootjes links en rechts omdat het citroenijs en rumrozijsnijs op is. Maar al snel wordt de volledige, broeierige stad meegesleurd en worden straten opgebroken, auto's in brand gestoken en winkels geplunderd. De rust zal pas weerkomen als de politie — tot grote vreugde van de rebellen — het waterkanon laat aanrukken en zo voor de nodige afkoeling zorgt. Deze toestand kan alleen vermeden worden als er zich snel een aantal goede ijsboeren vestigen in de Leuvense binnenstad. Dat het economisch rendabel zal zijn, staat als een paal boven water maar bovenal: het is noodzakelijk voor de nationale veiligheid. Het is jouburgerplicht een ijsjeszaak te openen! Zeg niet dat je niet gewaarschuwd was, als in juni de revolutie losbarst.

Freddy

Freddy Volume 2 nu te koop in Het Besloten Land

door Sh3L14C

www.shellac.be